

LAIKAS

Nr. 247 XI M.

PERIODICO QUINCENAL LIT UANO — 19 DE NOVIEMBRE — LAPKRIČIO 19 D. 1959 M.

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
No. 524296

FRANQUEO PAGADO
CONCESIÓN N.º 4289
TARIFA REDUCIDA
CONCESIÓN N.º 4015

TEGYVUOJA LATVIJA!

Latvians, mūsų tautos broliams, šio mėnesio 18 dieną švenčiantiems 41 metų nuo jų Nepriklausomybės šventę (1918 - XI - 18) siunčiame nuoširdžiausius sveikinimus ir linkėjimus: tepadedą Dievas greitai atgauti vėl Nepriklausomybę kovingai latvių tautai!

AR ADVENTAS POLITIKOJ ?

JAU NUO SENŲ LAIKŲ

Eina dienos ir metai, o žmonija tebetūpėja užburtame savinijos didybės ir menkystės rate ir negali jo peržengti. Suskalde pasaulį į dvi blokus: Vakarų "laisvąjį" amerikonių vadovybę ir komunizmo pavergtąjį. Iškinke Kruščiovo diktatoriško bizūno d rigojamos "laimės" atokaitoj, net ir "laisvieji" negali drąsiai ir aiškiai apsispręsti už Dievą ar mamoną? Liberalinės, socialistinės ir masoniškosios valdžios bijosi iš meilės arguonios: TIMSOS ir GERIO, o remdamiesi neiškumu, migla, bala, kur melas ir blogis yra ligus ponas tiesai ir gėriui, vis naujus pletus perleidžia besočio komunizmo sadistiniams malonumams. Pasinėre savanaudiškos savinylos didybės žvejyboje, patys, tarsi, viso to neįausdami, džiaugsmingai laukia savo eilės paskutiniai nulenkiti galvas komunizmo neapykantos dievainiui.

komunistinis nusistatymas, nuvedęs net ir į tokios santvarkos valstybės buvimo nepripažinimą. Prez. Roosevelt 1933 metais prasidėjęs pripažinimas baigėsi 1952 metais savosios tautos kraujo sąskaita visų šlykščiausių komunizmo diktatorių užmačių patenkinimu. Nuo 1952 m. prez. Eisenhower'io su sekr. J. F. Dulles prasidėjusi tautų išlaisvinimo politika dasikasa iki 1959 m. liepos 17 d. Kongreso jungtine rezolucija ir prez. D. D. Eisenhower parašu bei Amerikos Valstybių antpaudu "Pavergtųjų Tautų Savaitės" paskelbimu. Skelbti paskelbė, išdėso, bet ir patys išsigando Rusijai išaugintų raketinių ir atominių bombų ragų, ir tuč tuojan kviečia Kruščiova, kad gal "geresniai tarpusavio susipratimui" bus galima jį kaip nors suminkštinti. W. Lippman tai pastebėjo: kam čia tyčiotis, kam skelbti tai, kas nevykdoma ir nemanoma vykdyti?

no, Jaltos ir Potsdamo sutarčių sudarymu daug nedvejojo ir šitam atveju laikėsi lietuviško posakio: "Pažadėsi patiešyti, neduosi nesugrįšyti". Tai patvirtino truputį rusiškos vodikos siurbtelėjęs 1945 m. gen. D. Eisenhower JAV senate: "... neatstumkite ištiestos Sovietų Sąjungos rankos, kadangi jie nieko kito taip netrokšta, kaip tolimesnės draugystės su Jungt. Am. Valstybėmis".

Visas vargas, kad rusai — linksmi sukčiai ir pėrdaug nemokšos, kad galėtų būti laisvi, kaip sakė buvęs JAV prez. J. Buchanan; o amerikiečiai nemoką gerti ir nuo vieno stiklo degtinės pradeda nepakenčiamai išsišokti, kaip yra pastebėjęs grafas Benckendorff (rusų žandarų viršininkas). Tad visi, kurie tik vodikos paragavo, tai, kaip proto netekę, pagal lievių priėjodį: "rojum palako ir kiaušiatvartį, nes girtam tiesa nerikalinga".

IDOMU IR KEISTA VISIEMS

Texas Am. valstybėj, 8 labai gudriai išmokyti medžiokliniai, po 100 dolerių vertės kiekvienas, šunys, besivydami vieną baltą triušį, visi sukrito į gilia, bet ne daug vandens turinčią duobę. Po 10 dienų, vos gyvūnų bado, buvo atrasti. Jankių senatas, nubalsavęs vienbalsiai nusiginklavimo malonumų bei karo biudžeto sumažinimo reikalingumą, jokių būdu neįstengia suprasti, kaip tai atsitiko, kad dėl vieno nekalto triušelio pėdsakų visi gudruoliai bendrai savižudiškon duobėn sušoko?! Lygiai kaip JT vienbalsiai subalsuoja nusiginkluoti, netiki subkomisijos įrodymams dėl Laos "sukilėlių" bolševikiškų ginklų pranašumo veiksmams, bet nors ir per 37 balsavimus nesugiedojo Saug. Tarybai proamerikonišę Turkiją ar bolševikišę Lenkiją įsileisti, tačiau Kruščiovo luotkon susėdę, negirdi Danguas keršto laukiančio 150 nekaltų Budapešto didvyrių — jaunuolių balso, kurie viliasi grandinėse sulaukę 18 metų amžiaus Nikitos "taikingai skambančio" durtuvo širdin.

Jeif pridėsimė, kad Amerika nesidomėjo pasauline politika, ir iki II-jo pasaulinio karo dar vis laikėsi "nesikišimo" Monroe doktrinos: bet kai pastebėjo, kad Rusija defenzyvių karo bazių neįstengia surasti, nes jeigu kur nors įkelia vieną karinę bazę, tuojau kita — "laisvu patrankų balsavimu" prilibde, tą šalį "broliška respublika" sutvirtina. Viso pasaulio kraštose nacionalinių jausmų dilginimais, ūkio bei ekonominių pagrindų kapitalistams ardytais, labai gerai Maskvoje paruoštais kadrtais demagogiškiems ginčams bei prekybos sutartims ir pigiom prekėm rinkų persotinimui, organizuoja partizanines peštynes prieš Vakarinius "kolonistus". Savo tautiškis nusikaltimus primetę kitiems, reikalauja be to, iš kitų at-

Amerikos saugumo ribosna. Tuo susižavėję siaurės korėjiečiai, begindami "savąją laisvę", užpūčia ir pieleičiams broliams "imperialistų" lauzo pavojų. Gen. McArthur vadovybėje, pietiečiai įstengia prisivilioti ir siauriečius amerikiečių kapitalizmo sistemai, o McArthur'as pagrąso Mao Tsetung'ui atomine, kad nesuvaldomą apetito skonį pakeistų. Prez. Trumanas taip išsigąsta, kad McArthur'ą atskviečia triumfuoti New York'an, o korėjiečius paveda Mao Tsetung'o skerdyklos budelių globos džiaugsmams.

likimo žaidėjų figūros iš rikiuotės yra nuvirte.

NIKITA SAVO VARGŲ BIZNIERIUS

Nikita matydamas savosios žemės ūkio gaminių nedateklų, Charkove pareiškė: "Raketa tai ne agurkas". Todėl 7-mečio planu įsako Ameriką pavyti ir pralenkti. Pasakoja, kad Amerika yra toks kraštas, kuriamė negrai šimtais linčiuojami ir bedarbiai badu miršta gatvėse. "Jeigu ten taip bloga, tai kuriam galui mes statomės tikslią pavyti Ameriką?" klausia kiekvienas eilinis pilietis. Tad Nikita labai lipšniai švelniu balseliu patarė visiems agurkus, o ne bombas sodinti, kas visiems netikėtinaj patiko. 1938-1939 m. "taikos skelbėjo" Hitlerio šukavimo vaisius prisimiršę, riknuojasi visi viršplėnėm nusiginklavimo sodenktynėm. Nenori suprasti, kad Sovietų pasiūlymas pradėti nuo kontrolės, slypi noras surinkti tiksliai žinias apie Vakarų apsiginklavimą ir, įvėlus priešingosios pusės partnerius į neuzbaigiamą derybų bei vetavimų klampynę, laimėti laiką, kad galutinėje išvadoje likus stipriausiai, ginkluota jėga — tada jau "laisvu patrankų balsavimais" prisijungti po Nikitos lazda likusį pasaulį.

KAS BUS JAV PREZIDENTU?

Be John Kennedy Hubert Humphrei, Stuart Symington ir kitų, stipriausi resp. part. kandidatuoj besiruogij yra: Nelson A. Rockefeller su Richard Nixon, bet Nixon'as savo vieton dar stipresnį yra užtakęs maskvoje ir sekanciai reprezentavęs: "... Kodėl pagaliau, — šaukė jis visam pasauliui — neiti toliau ir nesustarti, kas man malonu pastebėti, kad ponas KRUSČEV, kuris yra gimęs vadovauti ir turi ta išimtinę sąsąybę ne vien 200 milijonų gyventojams Sov. Sąjungoj, bet visiems 3 bilijon. žmonių žemėje, regulariai kalbėtų ir į Amerikos gyventojus".

KALBA LORD ALENBROOKE

Lord Alenbrooke, vyriausias Britų Imperijos laike II-jo pasaulinio karo štabo vadas, išleido atsiminimų knygą. Ten rašoma, kad gen. Eisenhower, prez. Roosevelt — Stalin bei vyriausio karo strategijos planuotojo G. C. Marshall planų (kurios smerkė McArthur ir Churchill) vykdytojas, 1944 m. Prancūzijoje, labiau buvo susirūpinęs golfu kaip karu. Sir Oliver Leese, VIII Brių armijos vadas ir gen. R. O. Barton, IV amerikonių divizijos vadas liudija, kad Ike visur suspėjo atbūti — ir pėie golfo ir prie vyr. štabo stalo. O Clement Atlee, tuometinis Darbiečių Premieras Anglijoje, galvoja, kad peranksti toji knyga gimė, nes čar ne visos stambiosios to žmonijos

SĄLYGOS VIRŠŪNIŲ KONFERENCIJAI

Malonus Eisenhower'io priėmimai Bonnoj ir Paryžiu, nereiška pratarimo jo vedamaj politikai. De Gaulle su Adenauer žadana krikščioniškąją bendravimo taktiką, nuo kurios lėkė yra visiškai nuslydęs. Angosaksų masoniskieji politikos vadovos sulindę Nikitos propagandėn dūdon, nekantrauja dėl viršūnių konferencijos ir drebą, kad neįsigaudo, kaip apbūdina Selwyn Lloyd, "muų pa žangios geradarybės" proga, jei nastęty konf. data. Bet De Gaulle, dviem savaitėm Paryžium teatskviečia Nikitą Kruščiova 15 kovo, o konferencijon sutinka eiti tik po to ir dar jei: 1.) Tarptautiniai santykiai atras sąskambį — sąlyga apsauganti konf. nuo krizės kimato. 2.) Vakariečiai bent dviem susibėgimais išsiauškis ko jie nori ir kaip tą atsieks. 3.) Gero bendradarbiavimo De Gaulle su Nikita politikos arenoje viltis įsiziėbs. 4.) Karo vėžimo rytiečių ir Vakariečių svoris bus apčiuopiamai aiškus. 5.) Atsilukusių kraštų ir Vokietijos pakurti, kišimasis į kitų valstybių reikalus esmė bei Afrikos, Azijos ir Vidurio Rytų padėtis bus aiški.

GENIJŲ DISHARMONIJOS PRIEŽASTYS

Ką gi laimėjo pasaulis, kai Churchill, Roosevelt ir Truman didžiavosi atominės bombos monopoliju — kokią įsteigė pasaulyje santvarką? paremtą tautų laisvę? teisingumu ir pastovia taika? Sudeginę vieną tiranijos apaštala, kitą užsiaugino dar mandresnį, stambesnį tiranijai diriguoti. O kai šis išsivogęs visų gudrysių paslaptis, pirmasis paleido sputniką, — tai ai, ai! — kažkas negerai su amerikonių mokslu, technika, ir jau laisvojo pasaulio net gimnazistas burliokui neprilygsta. Ir nebesudainuoja ir nerimsta vadovybės kėdėse išrinktieji, gabiliausieji genijai. Pasitikėjimas vakariečių vadybės talentais laimėti, kad ir šalta karą, laisvę ir pastovios taikos santvarką, iškeičiamas į kurapkos išmintį. Eisenhower'io demokratinės laisvės gerbūvio J. F. Dulles su Sherman Adams surkurtoji stovyla viso pasaulio išsivadavimo vilčiai, nuo Herter'io, amerik. milijonierių ir stambiosios buržuazijos politinės išminties smugij tarp permaišyta, kad pats prezidentas pavirtęs po polietiškos viršinkėlių šokinimais prašo tautą būti ramiai, mandagiai ir sveitingai įmantriausiam pakasynų krankliui lankantis, kad nelšrodytų, jog piliečiai jau nebeįsitiki savo vyriausybės protingumu. Nustatė piliečiams elgseną, ką jie turi daryti ir ko nedaryti nesamonių ir prieštaravimų Nikitos kisieliuje.

LAPKRIČIO LAIDOTUVIŲ ELEGIJA BAIGIASI ADVENTU

rinčią duobę. Po 10 dienų, vos gyvūnų bado, buvo atrasti. Jankių senatas, nubalsavęs vienbalsiai nusiginklavimo malonumų bei karo biudžeto sumažinimo reikalingumą, jokių būdu neįstengia suprasti, kaip tai atsitiko, kad dėl vieno nekalto triušelio pėdsakų visi gudruoliai bendrai savižudiškon duobėn sušoko?! Lygiai kaip JT vienbalsiai subalsuoja nusiginkluoti, netiki subkomisijos įrodymams dėl Laos "sukilėlių" bolševikiškų ginklų pranašumo veiksmams, bet nors ir per 37 balsavimus nesugiedojo Saug. Tarybai proamerikonišę Turkiją ar bolševikišę Lenkiją įsileisti, tačiau Kruščiovo luotkon susėdę, negirdi Danguas keršto laukiančio 150 nekaltų Budapešto didvyrių — jaunuolių balso, kurie viliasi grandinėse sulaukę 18 metų amžiaus Nikitos "taikingai skambančio" durtuvo širdin.

lyginimo. Kruščiovas net pačią Ameriką ant Rusijos pavardžio siekia įjungti pagalbon savo planų įgyvendinimui.

KAM PRISKIRT MARSHALL NUOPELNAS?

Š. m. spalio 16 d. mirusio George Catlett Marshall, 1953 m. Nobelio taikos laureato ir dabartinės pasaulio raisto klamos įmaišytojo perlai 1939. VIII. 29 — 1945. XI. 20 laikotarpio, Amerikos armijos štabo viršininkas ir prez. Roosevelt'o tautbiznio direktivų vykintojas bei Pearl Harbor 1941. XII. 7. "puotos" kelnėris. 1945. XI. 26. — 1947. I. 7. — prez. Trumano paskirtas Mao Tsetung su Chiang Kaishek taikinti, o betaikindamas, tai yra, nutraukęs Amerikos karinę pagelbą, to paties prez. buvo atrastas 1947. II. 12. tinkamu vietoj James Byrnes valstybės sekretoriaus kėdėn įsitūpti. Pirmakūnas, iššokdamas pro langą, persikėlė savo nesudainavimus apverkti, pas Abraomą. Ūkiniai pagalbai laisviesiems ir neutraliesiems atsilikusiems kraštams, kad drūčiau prisistatytų sovietams, atskaito iš viso 22.400.000.000 dolerių. 1950. IX. 21. jis išsiunčiamas apsaugos sekretorium Mandžiurijon. O jo įpėdinis Acheson skelbia Korėją neįeinančią

DĖL KO?

Demokratiniai Vakarai buvo įkinčyti Rusų, kad jie stektų tik ramybės ir taikos, kaip ir kiekvienas rusas kad pasiskončėmų gurkšnoju taikos įgyvendinimui. Kadangi Anglosaksų politikai bendrai mėgstą žarrijas žarstyti svetimomis rankomis, prekiauti tautomis ir jųjų teritorijomis, tai jie labai liberalu Tehera-

JAV-bių BLAŠKYMOSI POLITIKA

Štai kelių dešimtmečių Amerikos ir Rusijos santykinosė bežibą kraštutinumais blaškymosė: 1918-32 metų laikotarpis — grieščiausias anti-

ĮVAIRIOS ŽINIOS

- Taikos Nobelio premija 1959 m. gavo Philip Noel — Baker, eksministras Darb. kabineto Anglijoje.
- Italijos prez. G. Gronci su G. Fells 7 d. gruodžio vyksta Maskvon. Kazin ar sužinos šimto tūkstančių italų belaisvių likimą, kad Vorosizov su Nikita tikisi Romon užkviesti?
- Garsus širdies ligų gyd. DOMINGO GOMEZ GIMERANEZ, New York ir Columbia profesorius, "La Rosa Blanca" judėjimo vadas, yra paskirtas egziliniu Kūbos prezidentu, nes tikimasi greito Fidel Castro valdžios griūvimo.
- Lapkričio 2 d. Romoje mirė 86 metų amžiaus kard. Fed. Tedeschini.
- Maskvos radijo pranešė Mokslo Akademijos sūredaguotą atsišaukimą, kuriame reikalaujama padaryti galą terorizmui Ispanijoje. Gražinti laisvę ir teisę įžymėms "mokslo" žmonėm
- Ispanija yra priimama į Š. Atlanto pakto narius ir užmezgami nuoširdūs santykiai su V. Vokietija ir Prancūzija. Kas žinoma Maskvai yra didelė rakstis.

EISENHOWER PASIVAŽINĖJIMŲ TVARKRAŠTIS

JAV prezidentas Eisenhower, 4 gruodžio atvykęs Romon, pirmą kartą istorijoje pristatys šv. Tėvų Baltuosius Rūmus. Prieš 14 m. matėsi su Pijum XII kaip sąjungininkų pajėgų vadas.

Iš Romos vyks Angoron, Karachi, Nueva Delhi 11 d. parodos atidaryti, Teheranan, Atėnus, Tunisian 17 d., Paryžium (19 d. Virš. Konf.), Rubat (Maroke), Ispanijon 21 d. ir 22 d. grįžta Washingtonan švesti Kalėdų.

Pavasarij tikisi aplankyti Tolimųjų Rytų prezidentus: Sukarno-Indonezijos, C. P. Garcia-Filipinų, S. Rhee-P. Korėjos, Chiang Kai-shek -Sac. Kinijos, Ngo Dinh Diem Vien., S. Thanarat-Tailandijos ir Japonijos.

- Pulk. Frantisek Tisler, čekoslovakijos atstovybės vaidininkas Washingtono paprašė azlio tel.ės.
- Belgai pasiuntė parašutininkus į Belgų Kongą malšinti Bahutu ir Batutsi giminių nesantaikos žudynių, kurios jau pareikalavę 200.

Liet. Okupacijos Aiškintojai Patys Sau Prieštarauja

(E) Ne nuo šiandien yra žinoma, kad sovietiniai istorikai įvykius privalo aiškinti remdamiesi ne istorine tikrove, bet komunistų partijos "tieslinijomis". Tokiu "dialektiniu" mastu matuojami ir jų įvykiai Lietuvoje, ypač Lietuvos okupacija ir įjungimas į Sovietų Sąjungą.

Praėjus 20 metų nuo 1939 m. spalio 10 d. sudarytos "Vilniaus ir Vilniaus srities Lietuvos respublikai perdavimo ir Lietuvos — Sovietų Sąjungos savitarpio pagalbos sutarties", prof. J. Žiugžda Vilniaus "Tiesoje" (Nr. 238) parašė ilgą sukakutinį straipsnį, kuriame, nuostabiū būdu aiškiausieji istoriniai įvykiai pastatomi ankštyn kojom. Prof. Žiugžda — tai ne kuris nors karštakošis komjaunuolis, tai šiaip jau rimtas vyras. O tačiau jis leidžiasi į tokius aiškinimus, kurie jį degraduoja į paprasčiausią sovietinį propagandininką, be atodairos klastojantį istorinę tikrovę. Jis tame straipsnyje teigia: "Lietuvos darbo žmonės, komunistų partijos vadovaujami . . . nuvertė nekenčiamą fašistinę diktatūrą, nuvertė dvarininkų, buožių ir kapitalistų valdžią, paėmė valdžią į savo rankas".

Prof. Žiugžda pats Lietuvoje buvo 1939 ir 1940 metais. Jis gerai žino, kas ir kaip tuomet Lietuvoje vyko. Jis pats savo akimis matė, kad jokie "Lietuvos darbo žmonės" jokios "valdžios" nenuvertė. Jis pats žino ir matė, kokiomis šantažinėmis sąlygomis buvo atiduotas Lietuvai Vilnius ir įvesdintos pirmosios sovietinės įgulos, jis pats žino ir matė, kad 1940 metais ultimatyvinių "sutarčių" priedanga raudonoji armija okupavo Lietuvą ir Kremliaus įgaliojimai Pozdniakovas, Dekanozovas "tvarkė" Lietuvos santvarką, įkurdino iš pradžių "liaudies vyriausybę" o paskiau tikrą sovietinę valdžią. Ir nepaisant to, ką jis ir visi kiti tuomet patys pergyveno, prof. Žiugžda šiandien skleidžia plepalus apie tai, kad "liaudis nuvertė" buvusią valdžią ir įkūrė sovietinę. Iki kurio laipsnio turi būti pašlijęs sovietinių istorikų teisybės pajautimas, jei valdžios oficioze skelbiami tokie melai!

Žinoma, ne vienas Žiugžda tokias nesąmones skelbia. Tai daro pvz., ir kp. vadas A. Sniečkus. Jis neseniai "Komunisto" rusų laidoje t. k. parašė: "1940 m. vasarą antifašistinis judėjimas visų dirbančiųjų ir demokratiškų pajėgų, vadovaujamas ko-

munistų partijos, buvo pajėgus nuversti nekenčiamą fašistinę režimą, buržuazinę diktatūrą".

Tai yra šių dienų sovietinė versija. Bet tas pats A. Sniečkus 1940 m. vadinamo "liaudies seimo" posėdyje atvirai ir aiškiai pasakė: "Galtingoji ir nenugalimoji darbininkų ir valstiečių raudonoji armija išlaisvino mūsų kraštą". O J. Paleckis tuomet pareiškė, kad visos pastangos pakeisti režimą būtų buvusios be vaisių, jei ne "tautų išvaduojoja raudonoji armija".

Anuomet Sniečkus ir kiti kom. vadai dar neturėjo drąsos nuslėpti, kad permainos Lietuvos santvarkoje įvyko tik dėka raud. armijos įsiveržimo į Lietuvą. Šiandien gi Sniečkus, Žiugžda ir jų profesiniai propagandininkai stengiasi raud. armijos okupacinius veiksmus nutylėti ir visa dėsto taip, lyg pati liaudis "nuvertė" buvusią valdžią ir savo laisva valia dėjos į Sov. Sąjungą — tautų kalėjimą. Tai drįstama skelbti Lietuvos gyventojams, nors jų dauguma dar gerai atmena Lietuvos okupacijos pradžią ir tikrovę matė savo akimis.

AKLINAI UZDARYTA KARALIAUČIAUS SRITIES DEMARK. LINIJA

Demarkacijos siena tarp lenkų valdomos Rytprūsių dalies ir sovietų iš abiejų pusių yra stipriai saugojama ir jokio legalaus praėjimo čia nėra, išėjus tik vieną perėjimo punktą netoli Karaliaučiaus, per kurį kartais vyksta įvairios "delegacijos". Iš lenkų pusės demarkacijos linija paženklinata kiškais stulpais, sovietų pusėje raudonais stulpais ir aukštoka spygliuota tvora. Pasienio zona esanti kaip išmirusi, jokios gyvos dūšios. Tik netoliese spygso sovietinio pasieniečio stebėjimo bokštas. Ir lenkų pusėje pasienio zona skaitoma "uždara zona", tačiau ji taip stipriai nesaugojama, kaip sovietų pusėje.

Ir lenkų valdomoje srityje gyvenimas eina savo vaga. Šventadieniais miestelių gyventojai eina į bažnyčią, po to pasivaikščiojimai, vaikai žaidžia, lenkų kareiviai lydi paneles, o vakare svetainėje po šokio joms ranką bučiuoja . . .

(E) "Uusi Suomi" (Helsinki) spalio 19 d. iliustruotu straipsniu paminėjo Vilniaus grįžimą prie Lietuvos 1939 metais. Duodama pluoštas istorinių žinių apie Vilnių.

ŠVEDIJA PRADEDA ATOMINĮ AMŽIŲ

Pasiekusi aukštą industrializacijos laipsnį Švedija neturi nė akmens anglių, nė naftos, o ir vandens jėgos rezervai jau beveik išnaudoti. Todėl nenuostabu, kad ji jau praeito karo metu pradėjo koncentruotis į atominius tyrinėjimus - ne dėl karinių interesų, kaip kiti kraštai, o gyvenimo sąlygų verčiamą. Nes, jeigu jai nepasiseks netolimoje ateityje importuojamo kuro pakeisti atominė energija - aukštas švedų gyvenimo standartas turės kristi.

Uranio išteklių keliems tūkstančiams metų

Švedija turi užtektinai visko, kas reikalinga atominėi energijai gaminti. Krašto gilumos kalnuose randama uranio rūdos nors ir nėra tokios aukštos kokybės, kaip Kanadoje ir JAV-se tačiau vis dėlto verta perdirbti. Ir jos išteklių yra tokie dideli, kad vidaus pareikalavimą gali padengti keliems tūkstančiams metų. Praeitais metais Kvarntorpo kasylos pagaminio 10 tonų gryno uranio, o naujasis fabrikas Bilinge galės per metus duoti 120 tonų.

Žmonių rezervai yra svarbesni už pačią rūdą, ir Švedija nejučia pirmaeilis atomo specialistų stokos. Jau pačioje tyrinėjimų pradžioje, Hitlerio dėka, Švedija gavo reikšmingų pastiprinimų iš užsienio, pav. prof. Lise Meitner iš berlyniško Max-Planck instituto, vėliau Nils Bohr

iš Kopenhagos ir Nobelio premijos laureatą prof. George Hevesy. Šiandien jie su kitais Upsalos ir Stockholmo universitetų profesoriais bei bendradarbiais sudaro grupę, kuri pirmąją visame pasaulyje. Šalia prominentų, švedų „atominės energijos bendrovėje“ dirba dar apie 200 mokslininkų ir 400 specialistų technikų.

Girtavimas griaua žmogaus. asmenybę

Tautos sveikata priklauso nuo jos atskirų narių sveikatos. Jei atskiri nariai bus sveiki, bus sveika ir visa tauta. Taigi, kas kenkia atskiro žmogaus sveikatai, kenkia ir visos tautos sveikatai. Daug yra žalingų dalykų, kurie mažina tautos sveikatą. Vienas didžiausių, be abejo yra alkoholis. Tauta, kuri mirksta svaigaluose, negali būti sveika. Ji nustoja gaivalingumo ir eina išsigimimo keliu. Tėvų girtavimas turi labai žalingos įtakos jų vaikų sveikatai. Girtuoklių tėvų vaikai gimsta silpni, ligūsti. Mokslininkai, stebėję ir rinkę žinias apie girtuoklių tėvų vaikus, tvirtina, kad girtuoklių vaikų miršta daugiau kaip penkis ir pusę karto negu blaivių tėvų.

Stipri ekonominė tautos jėga glūdi jos fizinėje ir psichinėje sveikatoje. Atskirų asmenų pasiryžimas ir iniciatyva prisideda prie visos tautos augimo. Alkoholis gi paraližuoja psichinių galių veikimą. Jis trukdo kriti-

DAR KELIOS DEŠIMTYS

BYLŲ PRIEŠ NACISTINIŲ ŽUDYNIŲ LIETUVOJE IR KITUR KALTININKUS

(E) Jau buvo pranešta, kad Ludwigsburge prie Stuttgarto (Pietų — Vakarų Vokietijoje) veikia speciali centrinė įstaiga stambiems karo ir kacetų nusikaltėliams susekti, kurių nusikaltimai Lietuvoje ir kitose užfrončio teritorijose iki šiol nebuvo išaiškinti, arba kurie iki šiol nuo teismo buvo pasislėpę. Toji įstaiga pereitais metais buvo įseigta po to, kai Ulmo byloje prieš masinius žudikus Lietuvo-

je ir kitose panašiose bylose paaiškėjo, kad tokių svarbių nusikaltėlių (nenuteistų) esama dar nemažai. Įstaigos uždavinys išaiškinti nusikaltimų medžiagą ir ją perduoti reguliariems teismams atskiruose Vokietijos kraštuose. Kai pagal vokiečių teisę sunkūs nusikaltimai įsiseigė per 20 metų, tai nusikaltimai, įvykdyti, pvz., 1940 metais, įsisenėję jau kitų metų pabaigoje, jei prieš tai neužvedama byla.

KAIP SUTIKSIME KARIUOMENĖS SVENTĘ?

20 — 25 NAUJŲ BYLŲ ŠIMTAI KALTINAMŲJŲ

Stuttgarte neseniai įvyko spaudos konferencija, kurioje minėtos centrinės įstaigos vedėjas vyr. prokuroras Schuele (jis dalyvavo ir Ulmo byloje) bei kiti pareigūnai suteikė smulkesnių žinių apie tos įstaigos veiklą. Ji jau paruošusi medžiagą 20 — 25 byloms, kurios galės būti įvairiuose teismuose svarstomos kitų metų antroje pusėje. Tose bylose figūruoja šimtai kaltinamųjų. Dalinai tai nariai buv. hitlerinių egzekucijų komandų, kurios Lietuvoje ir kitur atskirai ir masiniai šaudė civilius žmones be teismo ir kaltės.

Kai kurie tų masinių žudikų karo metu ar po karo ir patys žuvo, arba nusižudė, kai kurie pasišalino į užsienį, kai kurie slapstėsi užsimaskavę pačioje

ką savę įvertinimą, daro žmogų tingų savim nepatenkintą ir nepaslankų. Aišku, kad tuo jis trugdo žmogaus pažangą ir kilimą. Alkoholyje paskendus tauta nepadarė didesnės kūrybinės ekspansijos. Šiame dvasios atbukime, kuris nustelbia ir trukdo pažangą, ir glūdi didžiausias alkoholio žalingas veiksmas. Kovoje už būvį reikia narsumo ir dąstumo. Tik darbu ir pasiryžimu žmogus nugalė visus kliūtis. Svaigalai, kurie kaikam atrodo vargo mažintojai, iš tikrųjų jį tik didina ir stumia į dar didesnę ekonominę ir dvasinę skurdą.

Girtavimas griaua žmogaus asmenybę ir daug iš tikrųjų gabių žmonių pasidaro gyvenimo pastumdėliais. Be to alkoholis sužalota aukos visuomenei daug kainuoja. J. Miškinis

Vokietijoje, o keletas tokių žymių esesininkų ir gestapininkų po karo pateko net į žymias pareigas (ilgą laiką buvo policijos direktoriais ir pan.).

Centrinės įstaigos aiškinamasis darbas yra labai sunkus, nes įvykiai buvo dažniausia už Vokietijos sienų, o liudininkus taip pat sunku suieškoti, jie yra išsisklaidę po visą pasaulį. Ne be to, kad kai kurie sluogsniai stengiasi tuos įvykius ir jų kaltininkus kiek galint užtauoti.

Apie atskirų bylų kaltinamuosius ir jų veiksmus įstaiga nenori iš anksto smulkiau skelbti, kad nebūtų prieš laiką išpėti tie, kurie dar gali patekti į kaltinamųjų suolą.

Kaip jau minėta, kai kurios tų ruošiamų bylų liečia ir įvykius Lietuvoje.

LIETUVIAIK
visame
Pasaulyje

KOLUMBIJA

(E) "Kolumbijos Lietuvis" spalio-lapkričio numerį išleido gražiu viršeliu. Kun. Dr. Vyt. Mankeliūnas rašo apie "Tautinį idealizmą", prel. M. Krupavičius tęsia toliau straipsnį "Krikščionio santykis su komunizmu". Be to, yra eilė kitų rašinių ir daug iliustracijų. — Medeline netrukus bus pradėti statyti Lietuvių Centro Kolumbijoje namai. Namai bus statomi prie aikštelės, kurią miesto valdyba leido pavadinti Lietuvos vardu. — Bogotos lietuvių jaunimas organizuojasi ir išvysto tautinę veiklą. — PLB Bogotos apylinkės valdybon išrinkti kun. K. Dominauskas (pirm.); A. Matickas (sekretorius) ir inž. K. Bekeris (ižd.).

VOKIETIJA

(E) "Bulletin des Presse — und Informationsamtes der Bundesregie-

(E) Jurbarkui suėjo 700 metų nuo įsikūrimo. Tąją progą Vilniaus "Tiesa" 229 nr. paskyrė Jurbarko reikalams nušviesti bemaž visą puslapį. Naujus pastatus statą ir komunalinės įstaigos ir privatūs asmens. Pastarieji per kelerius metus pasistatę daugiau kaip 100 individualinių namų Atsiradusios naujos gatvės: Taikos, Tulpės, Lelijos. Mieste esą vienas kino teatras, dvi viešos bibliotekos, 100 lovų ligoninė, vaikų darželis ir lopšelis, gimdymo namai. Baigiama statyti (šalia parko) ir sekančių metų pradžioje bus perduota naudotis nauja 880 vietų vidurinė mokykla. Iš nuotraukos matyti, kad tai penkių aukštų pastatas. Dabar Jurbarko esą 52 mokytojai, 22 gydytojai. Jurbarko veikia linų apdirbimo fabrikas, laivų remonto dirbtuvė ir kelios dešimtys kitų įvairių įmonių būtiniesiems reikalams. Artimiausiu metu turgavietė iš miesto centro būsianti iškelta į užmiestį. Būsiąs plečiamas ir užimsias kelias dešimtis hektarų kultūros ir poilsio parkas. Skelbiama, kad Černiachovskio, Revoliucijos, Donelaičio ir kitos gatvės būsiąsios asfaltuojamos. Centrinės gatvės būsiąsios ištiesai užstatytos komunaliniais gyvenamais dvianakščiais namais, kuriuose jau dabar numatyta butai 200 šeimų. Statysią naują rajoninę ligoninę. 600 vietų kino teatrą, viešbutį su restoranu.

KUR YR A. EICHMAN?

Kur slepiasi kacetų ir žydų šaudymų programos kūrėjas? Vokiečių teismai jau kelintus metus ieško buvusio SS vado Adolfo Eichmano, kuris Hitlerio laikais buvo vienas žymiausių žydų naikimo programos iniciatorių. Jis buvo autorius memorandumo "Programm zur Endlösung der Judenfrage", tos programos, kuri numatė likviduoti visus žydus Vokietijoje ir vokiečių valdomuose kraštuose. Haifoje (Palestinoje) veikia žydų institutas nacių nusikaltimams tirti yra paskyręs 10.000 dolerių už Eichmano išaiškinimą ir suareštavimą. Neperseniausiai paaiškėjo, kad Eichmanas jau kuris laikas esąs pasislėpęs Kuveito protektorate (prie Persų įlankos), žinoma kita pavarde. Ten tarnaujantis vienoje naftos bendrovėje. Kaip žinoma, Eichmano programa buvo vykdoma ir Lietuvoje.

(E) Seniausia obelis Lietuvoje esanti netoli Kauno, prie vieškelio į Kazlėškių kaimą. Obelė daugiau kaip 200 m. Ją paėmė savo globon kaip įdomų gamtos paminklą Valskybės gamtos apsaugos inspekcija.

(E) Latvijos min. tarybos vicepirmininkas Berklaivs, išbuvęs toje tarnyboje nuo 1955 metų, atleistas iš pareigų dėl "nacionalistinių nukrypimų". Jis "nusidėjęs" visą sąjunginiam interesams tuo, kad trukdęs Latvijos gaminių išvežimą į kitas "broliškas" respublikas ir per daug puoselėjęs plataus vartojimo prekių gamybą.

(E) "Jehovos liudininkus" meta į kalėjimą. Vokietijos sovietinės zonos režimas visą laiką persekioja sektą "Jehovos liudininkai" ir jos pasekėjus. Šių metų pradžioje Vok. sovietų zonoje kalėjimuose buvo laikoma apie 440 tos sektos narių. Jie kaltinami, kad savo skelbiamu mokslu darbo žmones užkrečia "klaidinga galvosena" ir juos sulauko nuo atsidavimo visuomeniniam darbui.

UŽGĖSO DIDELIS KAT. BAŽNYČIOS ŽIBURYS — VYSK. PR. RAMANAUSKAS

Š. m. spalio 15 d. Švėkšnoje mirė vyskupas Pranciškus Ramanauskas, sulaukęs bemaž 66 metų amžiaus. Palaidotas spalio 19 d. Telšiuose. Vysk. Ramanauskas buvo didi ir kilni asmenybė. Ilgus metus velionis dirbo kaip profesorius Telšių kunigų seminarijoje, kurioje vokiečių okupacijos metu buvo paskirtas rektoriumi. Visi klierikai savo rektorių labai mylėjo ir gerbė, nes jame matė didžią asmenybę. Velionis buvo labai tėviškas ir linksmo būdo, net paskutinės ligos metu savo laiškuose neslėpė savo jumoro.

Vyskupu jis buvo paskirtas nerami vokiečių metu. Vyskupu buvo konsekruotas 1944 m. vasario 28 d. kaip Telšių vyskupijos padėjėjas prie vyskupo V. Borisevičiaus. Kai antrą kartą artinosi bolševikai, abu Telšių vyskupai liko, laukdami netikro rytojaus. 1946 m. vasario mėn. buvo suimtas ir išvežtas vysk. V. Borisevičius į Vilnių ir ten nuteistas mirti. Vysk. Rama-

nauskas buvo nuvykęs teirautis dėl suimtojo likimo, bet patyręs, kad pasmerktas mirti, suprato, kad ir jo laukia panašus likimas. 1946 m. gruodžio viduryje buvo suimtas ir vysk. Ramanauskas. Kaip iš patikimų šaltinių žinoma, jis suimtas Telšių katedroje laikant Šv. Mišias, paskui išvežtas į Vilnių, o iš ten į garsų Maskvos kalėjimą "Liublian-ka". Vėliau buvo ištremtas į Sibirą.

Stalinui mirus, vyskupas buvo gražintas į Lietuvą, tik negalėjo eiti savo pareigų kaip vyskupas Telšiuose, o turėjo pasitenkinti altaristos (seno kunigo) vieta Švėkšnoje, kur visų žmonių gerbiamas praleido paskutinius metus. Iš Rusijos vyskupas grįžo su palaužta sveikata — mirė cukrine liga.

Telšių miestas, kuriame a. a. vyskupas praleido savo kūrybiniausią metą, turėjo garbės priglausti savo vyskupo ir kankinio kaulus.

Švėkšniškis

Buv. Pol. Kaliniai Šaukia Atsibusti Iš Abejingumo Laisvės Idealams

Lapkričio 6 d. Baltijos namuose New York'e Buv. Politinių Kalinių Tarptautinė Federacija paminėjo Nežinomojo Kalinio Dieną. Nuo 1954 m. lapkričio septintoji yra paskelbta Nežinomojo Politinio Kalinio Diena, kad ta proga prisimintume visas tiranijos ir nežmoniškumo aukas ir sustiprintume laisvės pastangas ir kovos ryžtą su asmenis ir tautų priespauda.

Ir šių metų Nežinomojo Politinio Kalinio Dienos minėjime buvo ne tik prisimintos nacių ir sovietų politinio teroro aukos, bet sykiu pareikštas ir gilus susirūpinimas tuo, kad laisvasis pasaulis pastaruoju metu apniktas abejingumo laisvės idealams. To būdingais ženklais yra ne tik Tibeto įvykiai, bet ir Kruščiovo viešnagė JAV ir numatytoji "viršūnių" konferencija ir visa eilė kitų reiškinijų. Buv. politiniai kaliniai savo rezoliucija šaukia JAV ir kitų dar laisvų kraštų visuomenę atsibusti iš savo abejingumo laisvės idealams ir visą savo moralinį svorį sudėti laisvės kovos svarstyklių lėkštėje.

Minėjimas taip pat nutarė kreiptis į V. Vokietijos Kanclerį Adenauerį, kad buv. nacių politiniams kaliniams atlyginimas už nuostolius ir skriaudas būtų teisingas ir nevilkinamas.

Minėjimui vadovavo Lietuvos buv. polit. kalinių sąjungos vicepirmininkas V. Sidzikauskas.

V. SIDZIKAUSKO LAIŠKAS JUNGTINĖMS TAUTOMS

Pavergtųjų Europos Tautų Seimo Vicepirmininkas V. Sidzikauskas pasiuntė laisvųjų valstybių delegacijoms Jungtinėse Tautose laišką ryšium su JT pilnates numatomais svarstytais pranešimo apie Vengriją.

— Tebetrunkanti Vengrijoje priespauda ir vengrų tautos pagrindinių teisių ir politinių laisvių paneigimas, — rašė Sidzikauskas, — skatina Pavergtųjų

Seimą atsisaukti į Jus, Ekscelencija... Mes nuolankiai prašome Jūsų delegaciją pasinaudoti Leslie Munro raporto proga ir pradėti visuotinus debatus Vengrijos klausimu... Pavergtųjų Seimas viliasi, ir tiki, kad pačios taikos reikalui, kuriam vengrų ir kitų tautų pavergėjas pastarosiomis dienomis ypač yra dosnus žodiniu liaupsinimu, JT pilnates dabartinė sesija išims paveikių žygių, kad atstatytų ir teisės principų galią ir savo (JT) moralinį autoritetą."

Okupuotoje LIETUVOJE

(E) Dėl permainų Kauno kunigų seminarijos vadovybėje. Kaip "Eltos Informacijoms" iš kompetentingų šaltinių pranešama, paskirtas nauju Kauno Kunigų seminarijos rektorium kan. Česna tų pareigų atsiskė. Kan. Stankevičius rektorium po to paskyrė kun. Alf. Lapę, buv. Ukmergės dekaną ir dab. Iglulos bažnyčios kleboną. Be Kunigų seminarijos rektorius pareigų jis, be to, dėsto seminarijoje apologetiką ir pastoralinę teologiją. Dar pranešama, kad kan. Stankevičius siemet sutvirtinimo sakramentą suteikęs daugiau kaip 21.000 asmenų.

(E) Irenai Trečiokaitei — Žebenkinei, Valstybinio dailės Instituto docentei, 50 metų amžiaus sukaktuvių proga, suteiktas "nusipelnusio meno veikėjo garbės vardas".

(E) Kolūkinė pensija". Sedos rajono "Raudonosios žvaigždės" kolchozas paskyrė kolchozininkui Petriui Brazdeikiui, baigiančiam septintą dešimtmetį, "pensiją" — po 10 darbdienių kas mėnuo. Turint galvoje, kad už darbdienį mokama kai kur 3-5 rublius, išėity, kad "pensininkas" gaus į mėnesį 30 iki 50 rublių. Vilniaus "Tiesa" pastebi, kad Brazdeikis ir dabar dar tebedirba kolchoze. Kaip nedirbs, tokią "pensiją" gaudamas.

(E) Grafikas Jurkūnas Leipgigo

Dr. Vincas Kudirka, miręs prieš 60 metų.
(Žiūrėk straipsnį psl. 4)

MIRĖ LIETUVIS — BOLŠEVIKŲ KANKINYS

Lapkričio 4 d. Santo Jannes ligoninėje po 5 metų sunkios plaučių ir skrandžio ligos mirė Petras Stankevičius. Nors jis lietuviai viešame gyvenime ir nedalyvavo, nei buvo ku nors pasižymėjęs, tačiau jo visas gyvenimas buvo ištisa virtinė kančių, kurias jis nešė tyliai ir nedejudamas.

Velionis kilimo iš Ukmergės apšėtos vals. Pipurvių kaimo. I-jo pasaulinio karo metu su tėvais pasitraukė Rusijon, vėliau apsigyveno su šeima Minsko srityje. Bolševikai 1923 m. jį suėmė ir išvežė į Sibirą prie miško darbų. Po 10 metų buvo išvežtas į Kaukazą prie geležinkelio darbų, kur jį užklupo II-as pasaulinis karas. Buvo priverstas kovoti prieš vokiečius ir pateko į jų be-

laisvę Austrijoje, iš kur karui pasibaigus, nuvyko į Šveicariją su kitais lietuviais pabėgėliais. Pagaliau prieš 10 metų atvyko Argentino, bet su palaužta nuo karo sveikata.

Paskutinius 5 metus praleido Santo Jannes ligoninėje, kur viso personalo buvo mylimas ir visų ligonių gerbiamas, nes ir ligos patalpe jis dirbo rankų darbelius, kuriuos pakuodavo prižiūrėtojoms. Mokėjo pa daryti gražius indelius gėlėms, įvairius žaislelius. Visi jį vadino: "nuestro buen abuelo". Jis padarydavo iš spalvotų siūlų Vytį, Gedimino stulpus, kryžių ir kitas emblemas.

Paskutinius savo ligos mėnesius praleido giliame liūdesyje, nes jautė, kad teks apeisti šį pasaulį, nieko nežinant apie savo šeimą, nei artimuosius. Mirė aprūpintas visais bažnytiniais sakramentais. Vienišas buvo jo visas gyvenimas, vienišas baigė savo gyvenimą, palikdamas kanturmo ir lietuviško gerumo pavyzdį. M. Galeckas

(E) Sunku atsikviesti į Vakarus tuos, kurie patys nesiprašo išvykti. "Latvijos" pranešimu, Australijos prof. sąjungų p-kas buvo nusivėžęs į Maskvą sąrašą latvių ir kitų tautų žmonių, kurie Australijoje gyvenančių artimųjų yra kviečiami persikelti iš Pabaltijo į Australiją. Tačiau Maskvoje paaiškėjo, kad iš 600 sąrašo sužymėtų asmenų tik 325 prašosi persikelti, o 275 nepareišė noro vykti į Vakarus.

tarptautinėje knygų apyvaidaliniame parodoje už savo darbus gavo sidabro medalį. Medalis paskirtas už iliustracijas K. Donelaičio knygai "Metal". Bronzos medaliu apdovanojta Kauno Požėlos v-do spaustuvė.

(E) Geras medaus derlius Lietuvoje. Vilniaus žemės ūkio technikum mokamasis ūkis buvo išvežęs į Panerių miško viržynus 50 bičių šeimų ir išlaikė ten jas apie 45 dienas. Kiekviena bičių šeima surinko vidutiniškai po 25 kg. medaus, o atskiros šeimos davė net po 45 kg. Panašiai buvo ir kituose Lietuvos rajonuose. Minėtas ūkis iš tų 50 bičių šeimų surinkęs 1.250 kg. medaus ir jį pardavęs už apie 26.000 rbl. (išeina daugiau negu 20 rbl. už kg.).

(E) Visą mėnesį Lietuvos gyvenotojų vargino Chruščiovo kelionės "nagrūnėjimu". Nors Chruščiovas iš savo kelionės po Ameriką grįžo jau rugsėjo pabaigoje, Vilniaus radijas dar spalio mėn. pabaigoje pranešė apie tos kelionės "nagrūnėjimą" Lietuvos darbo žmonių susirinkimuose, į kuriuos įmonių darbininkai yra varu suvaromi. Komunistų propagandininkų tuose mitinguose Chruščiovas pristatomas lyg koks taikos "stebūkladaris", o nuo jo kelionės į Ameriką lyg prasidėjęs naujas žmonijos lapas. Jo kelionė buvusi "šviesus puslapis" pasaulio istorijoje... Kartojami absaliai: "Tegu žemėje įsigali taika". Rodomas propagandinis filmas apie Chruščiovo kelionę. Filmas, žinoma, prikirptas taip, lyg Chruščiovas yra pasidaręs centre visos pasaulio figūra.

(E) "Liaudies kultūros universitetų" Lietuvoje dabar esą apie 30. Atidaromi vis nauji. Jų uždavinys auklėti liaudį komunistinėje dvasijoje. Iki metų pabaigos numatoma tokių įstaigų atidaryti dar apie 60. Šiaulių liaudies universitetą lanką apie 700 darbo žmonių. Tiems "universitetams" ruošiami ir specialieji literatūra. Ją paruošia politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugija.

(E) Muzikologas Juozas Gaudrimas apgynė dizertaciją Leningrado valstybinėje Rimskio-Korsakovo konservatorijoje. Dizertacijos tema iš Lietuvos muzikinės kultūros istorijos. Darbas komisijos labai gerai įvertintas. Gaudrimas yra pirmas meno mokslo kandidatas Lietuvos muzikologų tarpe, pranešė Vilniaus radijas spalio 23 dieną.

(E) Vilniaus-Lenkijos kultūriniam ryšiams apsvarstyti iš Varšuvos į Vilnių buvo atvykusi Lenkijos kultūros ir meno ministerijos bei kitų institucijų atstovų delegacija. Svarstyta tokių santykių planas 1960 metams.

(E) Lietuvos vėliava Kirgizijos kalnyuose. Lietuvių alpinistų grupė, lydima kirgizų, užkopė į 4.290 metrų aukščio Tian-Šanlo kalno Ala-Tan kalnagubrij, kurio iki šiol dar nebuvo pasiekęs joks žmogus. Kalnagubryje buvusi iškelta Lietuvos vėliava (žinoma "tarybinė"). Viršūnė pavadinta tragiškai žuvusio lietuvio alpinisto Gedimino Akestino vardu.

— Pirmutinės karvės į Ameriką iš Anglijos buvo atvežtos 1611 metais.

MIRĖ DR. LEONAS BISTRAS

Iš Lietuvos pranešė, kad Kaune spalio mėn. miręs dr. Leonas Bistras (tikslios mirimo datos nepranešė). Tai vienas iš populiariausių Lietuvos politikų, kurio vardas buvo nenutrūkstamai susijęs su nepriklausomos Lietuvos politinio gyvenimo svarbiausiais įvykiais. Tai vienas taip pat iš tų lietuvių veikėjų, kurie buvo bolševikų pirmosios aukos 1940 liepos 12 naktį.

Leonas Bistras nuo 1919 m., įsijungęs į valstybės darbą, buvo šiose pareigose: spaudos biuro vedėjas, dienraščio "Lietuvos" vyr. redaktorius; nuo 1922 m. iki 1926 seimo narys, seimo pirmininkas, švietimo ministeris, krašto apsaugos ministeris, užsienių reikalų ministeris, ministeris pirmininkas.

Po 1926 perversmo, kada valdžioje beliko tik vieni tautininkai, L. Bistras buvo laikomas pagrindiniu krikščionių demokratų lyderiu, pasiūkusiu aktyviai politiniame veikime, kiek jis tada buvo galimas, kaip vyr. "Ryto" dienraščio redaktorius. Kai 1939 gen. Černius sudarė "bendro darbo vyriausybę", L. Bistras joje vėl buvo švietimo reikalų ministras. L. Bistras buvo geras žurnalistas

PASLAPTINGA UKRAINIEČIO LAISVĖS KOVOTOJO BANDE- ROS MIRTIS MIUNCHENE

Mirė nuo greit veikiančių nuodų (E) Spalio 15 d. Miunchene, prie savo buto laiptų, rastas pusbuvęs žinomas ukrainiečių nacionalistų veikėjas ir buvęs „Banderos vardo laisvės kovotojas“ vadas Steponas Popel-Bandera (50 m.). Vežamas į ligoninę mirė.

Apie jo mirtį tuoj paplito įvairiausios versijos. Pagal vieną versiją, jį nužudė jo priešai, kurių jis daug turėjęs. Paga kita, jis pats nusizudęs.

Lavono skrodimas parodė, kad Bandera mirė nuo aštrių Ciankali nuodų, kurių pėdsakai ekspertų buvo rasti jo kūne. Ties nuodai veikia nepaprastai greitai, per keletą sekundžių. Tad kilo klausimas, kaip čia atsitiko, ar Bandera pats tuos nuodus priėmė, norėdamas nusizudyti ar jam kas nors priebutyje nuodus įkišo į burną. Pranešta, kad būta burnos įdrėskimų, kas liudytų, kad jam nuodus prievarta įkišo. Kodėl jis būtų turėjęs pats nusizudyti, sunku suprasti. Jis buvo žymus ukrainiečių nacionalistų veikėjas, vadovavo organizacijai, kuri turė tikslą išvaduoti Ukrainą. Kur eidavo, kur važiuodavo, vis turėdavo savo asmens sargybą, parinktus patikimus vyrus. Bet kaip tik savo mirties momentu sragyba prie jo nebuvo, jis jos būk buvęs iš anksto atsisakęs.

Jo politiniai priešai buvo netik sovietai, kurie jo pasekėjas vadina „Banderos gaujonis“, bet ir kitų politinių pažiūrų ukrainiečiai ir rusai, kurie su jo nacionalistiniu radikalizmu nesutikdavo.

Bandera jau iš jaunystės buvo radikaliųjų metodų šalininkas. Savo laiku, kai ukrainiečių gyvenama sritis dar prie Lenkijos priklausė, Bandera dalyvavo sąmokslė prieš lenkų ministerį Pierackį, ruošiant prieš jį atentatą. Nuteistas iki gyvos galvos, išėjo į laisvę tik Hitlerini Lenkiją užėmus. Bandera iš kalėjimo išėjęs tuoj ėmė organizuoti ukrainiečių nacionalistų būrius, bet hitlerinis režimas juo nepasitikėjo ir įmetė jį į kacetą, iš kurio išėjo tik prieš karo pabaigą. Vėl jis organizavo ukrainiečių partizanų būrius. Legendariniiais žygiais vėliau prasimušė į Vakarus ir apsigyveno Pietų Vokietijoje, Miunchene. Čia ir vėl išvystė didelį aktyvumą, sutelgdamas apie save ukrainiečių nacionalistus.

Banderos laidotuvės Miunchene virto masinėmis jo šalininkų demonstracijomis. Prie jo kapo padėta apie šimtas vainikų. Kaip neišskus, nnotykingas buvo jo gyvenimas, taip paslaptinga buvo ir jo mirtis.

VOKIEČIŲ SPAUDA IŠKELIA MŪSŲ SPORTININKUS

Tiek sporto rugtynėse tarp Vokietijos ir SSSR Augsburgėje ir tiek tarp D. Britanijos ir SSSR, aprašymuose vokiečių spauda mūsų lengva — atletus rašo aiškiai, kad tai lietuviai, net ir pavardes neiškraipydami. Ypatingai iškeliamas Adolfas Varanauskas, tiek Augsburgėje ir tiek Anglijoje viršijęs rutulio stūmimo vokiečius, tiek anglus, Anglijoje sumušęs net SSSR ligšiolinį rekordą. Tarp pirmaujančių visad matosi šie trys: Pipynė, Varanauskas ir Zalaigaitė. Džiugu, kad Vakarų spauda išskiria pabaltiečius iš SSSR katilo — nors toks mums džiaugsmas.

Mokslas - MENAS - Literatūra

60 METŲ NUO DR. VINCO KUDIRKOS MIRTIES

Šį mėnesį suėjo 60 metų nuo Dr. Vinco Kudirkos mirties. Jis mirė 1899 m. lapkričio 6 d. Naujamiestyje. Kudirkai buvo lemta gyventi tik 40 metų. Tačiau per tą trumpą savo gyvenimą jis nuveikė mūsų tautai milžiniškus darbus.

V. Kudirka kultūrinį ir tautinį darbą pradėjo gerai tam pasiruošęs ir subrendęs. Jauno gimnazisto galvoseną formavo lenkų romantizmas, o vėliau Varšuvos universitete tuo laiku madoje buvęs taip vadinamas pozityvizmas, kuriuo jis vėliau grindė visą savo veiklą.

Lemiamą posūkį V. Kudirka padarė, perskaitęs pasirodžiusią "Aušrą". Jeigu iki tol jis domėjosi savos tautos reikalais, tai perskaitęs "Aušrą", jis stojo į kovotojų ir vadų eiles. Apie tuos savo išpūdžius, jis pats atsiminimuose vėliau rašė, kad perskaičius "Aušrą", jam graudu pasidare ir ant stalo sukniubęs verkęs. Gaila jam buvę tų nesugrąžinamų valandų, kurias praleidęs kaip netikėtis. . . Po to jo krūtinę pripildžiusi rami, smagi šiluma, lyg rodos naujos jėgos pradėjo rastis. . . pasijutęs save didžiu, galingu: pasijutęs esąs lietuviu. (Varpas 1893).

Labiausiai Kudirka išgyveno neteisingą rusų spaudą, kuriai jis visu gaivališkumu pasipriešino, sukeldamas lietuviuose vienybės ir brolybės dvasią. Jam buvo gaila matyti, kaip lietuviai buvo rusų engiami ir tamsinami. Todėl jis suprato, kad reikalinga yra lietuvių per spaudą sąmoninti ir šviesti, kad reikia juos uždegti į bendrą kovą už savo kalbą ir žemę, kad reikia visus vienyti.

Tam reikalui 1888 m. Varšuvoje jis su kitais susipratusiai lietuviams įsteigė "Draugystę -Lietuvą", kurios tikslas kaip tik buvo šviesti lietuvių tautą, kelti jų tautinę sąmonę, ugdyti lietuvišką literatūrą ir daile, saugoti lietuvių tautą nuo nutautėjimo. Šios draugijos tikslai buvo labai kilnūs ir dideli. Tačiau draugija negalėjo plačiai veikti, nes buvo slapta. Ši draugija nutiesė gaires naujam laikraščiui "Varpui", kuris 1889 m. buvo pradėtas leisti. "Varpas", galima sakyti, buvo Kudirkos sielos aidas, kuris nuskambėjo plačiai po visą Lietuvą, keldamas visus lietuvius iš miego. Didesnė dalį jis pats ir prirašė. Be to jis rašė ir kituose liet. laikraščiuose, kaip "Tėvynės Varpuose".

Svarbiausios temos, kuriomis V. Kudirka rašė, buvo: skelbti rusinimo grėsmę Lietuvai, ginti savo tautos ir asmens teises nuo pavergėjų, kurti savą lietuvišką gyvenimą savoje kalboje, kurti ekonominę gerovę ir šviestis. Kudirka buvo giliai persiėmęs ta mintimi, kad tik šviesa pajėgs nugalėti vergiją. Nes tik geriau apsišvietę lietuviai pajėgs suprasti rusų daromas skriaudas ir mokės geriau apginti savo tautos reikalus, savas teises.

V. Kudirka buvo tikras lietuviybės apaštalas, kuris su šviesa ir tiesa kovojo prieš rusų spaudą. Tad, nenuostabu, kad jis turėjo nemažą priešų. Jo priešai buvo daugiausia rusai ir lenkomanai, kurie norėjo lietuvius surusinti ar sulenkinti. Kudirka buvo tas tautos šauklis, kuris nepaliaujamai šaukė visus į kovą už savo kalbą, už savo kultūrą. Jo kovos ginklai buvo šviesa ir tiesa, kuriuos jis įamžino į tautos himną: "Ir šviesa ir tiesa mūsų žingsnius telydi!"

Kadangi lietuvių tautinį atgijimą trugdė rusai ir patys lietuviai pasidavėliai, tai V. Kudirka nepagailėjo karčių žodžių visiems lietuviybės priešams, labiausiai pasidavėliams-oportunistams. Savo aštriu pajuokos tonu jis plakdavo visus, kurie bandė eiti su rusais. Pozityviai Kudirka kėlė lietuvių didvyrius ir herojus, kaip Kražių skerdynių (1893) didvyrius, kurie iki kraujo praliejimo gynė bažnyčią. Jis plačiai išgarsino ir Mintaujios gimnazijos lietuvių mokinių pasipriešinimą rusiškai melstis. Apie tuos lietuvių vaikus-didvyrius Kudirka aprašė su tikru pasididžiavimu, kad lietuvių tauta turi vilties prisikelti, jei dar yra tokių drąsių vaikų, kurie kurs tautos ateitį. Jo rašytojo talentas sujungtas su dideliu pastabumu ir satyriniu šypsniu priversdavo ir pikčiausius priešus nutilti. Iš kitos pusės jo ugningas ir galingas parašytas žodis uždegdavo ne vieną apsnūdusį ar abejojantį lietuvi.

V. Kudirka rašė apysakas, pasakėčias, eilėraščius, poetas.

Visur reikėsi jo gyvas stilius, įtikinanti kalba, kovinga dvasia. Savo raštuose Kudirka kvietė visus į darbą: "Kol jaunas o broli, sėk pasėlio grūdą! . . .", ragino neišsižadėti savos tautos idealų: "dėl trupinio aukso ir gardaus valgio šaukšto. . ." (Labora). Jis kvietė visus pasipriešinti rusų jungui, tampant lyg ta daugiagalve hidra, "kuriai nukirtus galvą, tuoj kelios galvos vieton jos išdygsta". Šios eilės ir šiandien mums yra labai aktualios.

1898.IX.15. Kudirka "Varpe" atspausdino jo paties parašytą ir suakomponuotą "Tautišką giesmę — Lietuva, tėvynė mūsų", virtusią mūsų tautos himnu. Jame Kudirka nurodė mums siektinus idealus ir sudėjo visą savo sielos turtą, palikdamas jį ateinančioms kartoms. Lietuva jam didvyrių žemė, lietuviai privalo semtis sau stiprybės iš praeities laikų. Jis kviečia pamilti tą garsią lietuvių tautos praeitį. Jo idealas yra tautos dvasinė ir materialinė gerovė, jos garbė. Su Šileriu jis kartoją, kad niekinga toji tauta, kuri savo garbei neaukoja visko. Jis ragina visus eiti "vien takais dorybės", nes tik dorybėje, tiesoje, meilėje yra pergalė: "tegel meilė Lietuvos dega mūsų širdyse. . . vardan tos Lietuvos vienybė težydi.

Šie himno žodžiai, kuriuos mums paliko mūsų tautos neuilstamas žadintojas užgesęs prieš 60 metų, tebūnie ir mums čia išieivijoje lyg tas brangus testamentas, kurį mes privalome įvykdyti šviesdami mūsų jaunimą ir skiepydami juose Tėvynės meilę, visus vesdami dorybės ir vienybės keliu.

J. Pragiedrulis

LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOS

STRAIPSNIS LAIMĖJĖS "LAIKO" PIRMAJĄ PREMIJĄ

Kiti straipsniai sekančiuose numeriuose.

Sakoma, kad tautos sielą galima pažinti iš liaudies dainų, kurios išreiškia žmonių nuotakas, jų siekimus ir troškimus. Tai ypatingai galima pasakyti apie mūsų liaudies dainas, kurios savo paprastumu, jautrumu ir savo iškalbingumu išsako žmonių vargus, rūpesčius, troškimus, apdainuoja mylimus asmenis, gimtus laukus, pievas, miškus, tėvynę.

Kada ir kas sukūrė liet. pirmąsias liaud. dainas mums niekada neteks sužinoti. Tas nuostabus dainius, atnešęs mums liaudies dainų lobį, lietuviškų dainų kūryboje yra pati liaudis, kuri nesiliauja dainavus, ir kai vargas didėja, ji dar jautriau išsilieja dainoje, nuskambėdama po platų pasaulį naujais akordais.

Prisiminkime lietuviškąjį kaimą. Lietuvaitė su daina lūpose laisto rūtelį darželį, su daina eina griebti žalio šieno, ar melžti juodmargės. Rudens ir žiemos ilgiais vakarais prie ratelio ir staklių skambėdavo sesučių lietuvių sutartinė iki vėlyvos nakties. Neatsilikdavo nei mū-

sų berneliai, ardami lauką, ar piaudami lankoje šieną, su daina palydėdavo savo darbą.

Susrinkus jaunimo būriui šeštadienio ar sekmadienio vakarais, skambėdavo dainų sutartinė, kurios melodijos nuaidėdavo į gretimus kaimus ir susipynusios aidėdavo po visą kraštą, gaivindamos ir šildydamos pavargusias nuo darbų krūtines, paruošdamos naujiems darbams.

O šventės, kurias lietuviai labai mėgo ir jas ruošė, kaip krikštynas, vestuves, talkas, pabaigtuves, visuomet būdavo užpildomos dainų melodijomis. Vienu žodžiu, lietuvių liaudis darbo ir ilsėdama bei linksmindamasi, pirmą vietą užleisdavo dainai.

1. LIETUVIŲ LIAUDIES DAINAS GALIMA PADALINTI Į ŠIAS PAGRINDINES GRUPES:

a) darbo dainos kuliant, malant, rugius ir šieną piaunant, audžiant, verpiant ir kitus panašius darbus atliekant.

b) patriotinės dainos žadinančios tėvynės meilę ir visą, kas su gimtąja žeme bei jos likimu surišta: džiaugsmin-

gos ir skausmingos tautos valandos.

c) kariškos dainos, kuriose apdainuojama lietuvių karių narsumas, jų pasiaukojimas už Tėvynę, iki pat savo gyvybės atidavimo, kovų laimėjimai, jautrūs atsiveikinimai su mylimaisiais vykstant į karą.

1-SIOS PREMIJOS AUTORIS PIJUS GUDELEVIČIUS

d) meilės dainos, kurių skalė bene plačiausia lietuviškose dainose, pradedant nuo paprastų jausmų pareiškimų iki vestuvių dienos.

e) šventinės dainos, dainuojamos įvairių švenčių progomis, kaip per vestuves, per Jonines, per užbaigtuves ir t. t.

f) gamtos dainos, kuriose apdainuojami įvairūs gamtos reiškiniai, kaip saulė, mėnulis, medžiai, iš jų labiau minimi ažuolai, berželiai, klevai, įvairios gėlės, laukai ir miškai, paukščiai ir upeliai. Šios dainos yra pilnos jautrumo ir paprastumo bei žmoniškumo. Jose ypatingai atsispindi lietuvių siela, taip atvira ir švelni gamtai, jos įvairiems reiškiniams.

2. LIET. LIAUD. DAINŲ REIKSMĖ

Liaudies dainos lietuvių tautos istorijoje suvaidino gana svarbią rolę. Kaip žinome senovės Lietuvos didybė, kuri amžių bėgyje pamaži buvo sunaikinta, svetimų kariuomenių nuterota, nežūrint svetimų valdovų uždėto jungo, baudžiavos ir spaudos uždraudimo per ilgą laikotarpį, lietuvių dvasia išliko gyva didžia dalimi dėka liaudies dainų, gimusių tame laikotarpyje.

Tauta netekusi per šimtą su viršum metų savo laisvės, išlaikė dėka liaudies dainų ir savos kalbos gyvą tikėjimą į tautos prisikėlimą. Tą viltį ypatingai žadino tautos dainiai ir rašytojai, kaip vysk. Ant. Baranauskas, Dr. V. Kudirka, Maironis ir kiti, kurių eiles liaudis greit pasisavino ir pradėjo dainuoti. Per šių vyrų sukurtas dainas, lietuvių tauta netik išlaikė viltį į tautos prisikėlimą, bet ir padėjo nusimesti svetimo jungo ir laisvės kovose atgauti Nepriklausomybę.

3. LIET. LIAUD. D. ISEIVIJOJE

Lietuviai, kurie anksčiau ar vėliau paliko savo Tėvynę, su savim išsivežė netik margų raštų juostas ir drobes, bet taip pat ir liaudies dainas, kurios yra toliau išieivijoje dainuojamos ir saugojamos. Tėvynės netekimas

ir visa svetima lietuvių sielą suvaidino aplinka, privertė dar labiau branginti ir pamilti liaudies dainas, kuriose išliejamas visas tolimos Tėvynės ilgesys.

Lietuviškai dainai palaikyti visuose kontinentuose, kur buvo susibūrę didesnės lietuvių grupės, spontaniškai gimė cho-

LAIKO KONKURSO MECENATAS KUN. DR. JUOZAS PRUNSKIS

rai, kurie kaip tik palaikė ir plėtojo iš Lietuvos atsivežtas liaudies dainas. Daugybė chorų ir šiandien garsina Lietuvos vardą per savas dainas. Ypatingai plačiai veikia lietuviški chorai Š. Amerikoje.

Pavyzdžiu visiems gali būti po II-jo pasaulinio karo Vokietijoje p. Mikulskio suorganizuotas "Čiurlionio" choras, kuris vėliau vėl iš naujo persiorganizavo Š. Amerikoje, savo pagrindiniu objektu pasirinkdamas kaip tik liaudies dainas ir šokių. Šis choras garsina plačiai Lietuvos vardą visame Šiauriniame Amerikos kontinente.

Argentinoje turime Šv. Cecilijos chorą, kuris lietuviška gyva daina gaivina lietuvių širdis ir apsaugo nuo greito nutautėjimo. Dabartinėje mūsų tremties padėtyje lietuviška, ypač liaudies daina lieka toji jautri arfa, kuri neleidžia mums pamiršti savo krašto ir duoda naujų jėgų bei inspiracijų ir toliau dirbti bei kovoti už laisvę.

Nūdieninėje Lietuvoje, kur komunizmas bando su šaknimis išrauti meilę savo Tėvynėi, liaudies daina vėl ateina į pagelbą: duoda drąsos nenusiminti, bet semtis sau jėgų iš praeities laikų. Išsisas dainų rinkinys yra susidarys iš dabartinių lietuvių vargų, iš partizanų kovų ir sunkios lietuvių buities, kuris bus mums gražus palikimas. Net iš tolimų Sibiro taigų pasiekia žinios, kad ir ten lietuviai savo vargus pasaldina liaudies daina. Ten gimsta taip pat naujos ir jautrios dainos, kurių mes dabar negalime išgirsti.

Vienu žodžiu lietuvių liaudies dainos yra lyg toji tautos siela, kuri palaiko lietuvius per amžius stiprius ir atsparius prieš bet kokius priešų engimus ir užpuolimus. Liaudies dainose yra įdėta visa, kas lietuviui yra brangiausia ir švenčiausia. Ir kol bus tautoje dainų, tol nemirs tautos dvasia, nemirs nei pati tauta, ji per audras ir kovas išliks gyva ir stipri.

Dimčiai

PRAGARO VARTAI JOS NENUGALĖS

Šv. Petro Bazilikoje Romoje galima matyti parašytus šiuos žodžius, kuriuos Kristus kadaise pasakė Šv. Petru, pažadėdamas jam valdžią ant visos Bažnyčios: "Ir aš tau sakau: tu Petras (uola) ir ant tos uolos aš pastatysiu savo bažnyčią ir pragaro vartai jos nenugalės" (Mato 16, 18).

Katalikų Bažnyčia, kuri yra paties Kristaus įsteigta, yra toji uola, kuri laiko audroms šėstant, palieta tvirtai stovėti. Daug audrų ir kovų jau yra Bažnyčia išgyvenusi: pirmųjų amžių persekiojimus, kai kankinių kraujas liejosi visoje Romos plačioje imperijoje. Vėliau pakėlė savo galvas įvairios sektos, kurios iš vidaus bandė sugriauti Bažnyčią, bet nieko negalėjo padaryti.

Prieš 900 metų atskilo net visa rytinė Bažnyčios dalis, o 16 amžiuje kilo naujos religijos: protestantai, kalvinai, kurie vėliau suskilo į daugybę sektų ir sektelių. Tačiau Kat. Bažnyčia liko tvirtai lyg nenugalima uola stovėti, rodydama žmonijai kelią į taikos ir ramybės uostą. Pragaro vartai nepajėgs jos įveikti.

Pragaro vartai nepajėgė jos su visu smarkumu puolė Bažnyčią ir šiandien dar tebebuola tai parodė nuolatiniams persekiojimams Meksikoje, Ispanijoje ir Rusijoje, kur šimtai ir tūkstančiai tikinčiųjų, kunigų ir vyskupų garbingai krito kovos lauk kaip kankiniai, tačiau Bažnyčia išliko gyva ir sveika, ji dar labiau sustiprėjo, nes kankinių kraujas davė naują krikščionių kartą, kuri drąsiai stoji ginti savo tikėjimo.

Pragaro galybės matydamos kad negali Bažnyčios įveikti at viroje kovoje, pradėjo ją griauti iš vidaus: išgalvodamos nauja sektas ir naujas slaptas organizacijas, kurios sau tikslu pasitātė suardyti ne tik žmonių šventą tikėjimą, bet ir jų moralę. Tam tikslui atsiekti yra naudojamos visos priemonės: susirinkimai, spauda, radijas, televizija. Visur Šėtonas sėja savo sėklą: ant gatvių, turgavietėse aikštėse. Jis nesigėdina išibrauti ir į šeimas, kad jas išardytų ir jose sunaikinti dorovę.

Patį pavojingiausią slaptą organizaciją be abejo yra masonerija, kuri savo tinklą turi plačiai išplėtusi po visą pasaulį, ypač tuose kraštuose, kur žmonių tikėjimas yra silpnas. Ji naudoja pačias moderniausias priemones: slaptus ir viešus susėjimus, radiją, spauda ir televiziją. Visur stengiasi ji sugriauti žmonių moralę, o susilpnėjęs moralei, tikėjimas savaime užgesa.

Kat. Bažnyčia negali į tai ramiai žiūrėti, kai jos vaikai yra dideliame pavojuje prarasti tikėjimą ir dorovę. Todėl Šv. Tėvas, kuris yra Kristus vietininkas žemėje ir, kuriam yra pavesta apsaugoti tikinčiuosius nuo melo ir suvedžiojimų, jau

nekartą yra pakėlęs savo balsą prieš visas šias neteisības ir tikinčiuosius perspėjęs saugotis nuo neteisingų pranašų, kurie ateina avies kailyje, bet yra plėšrūs vilkai.

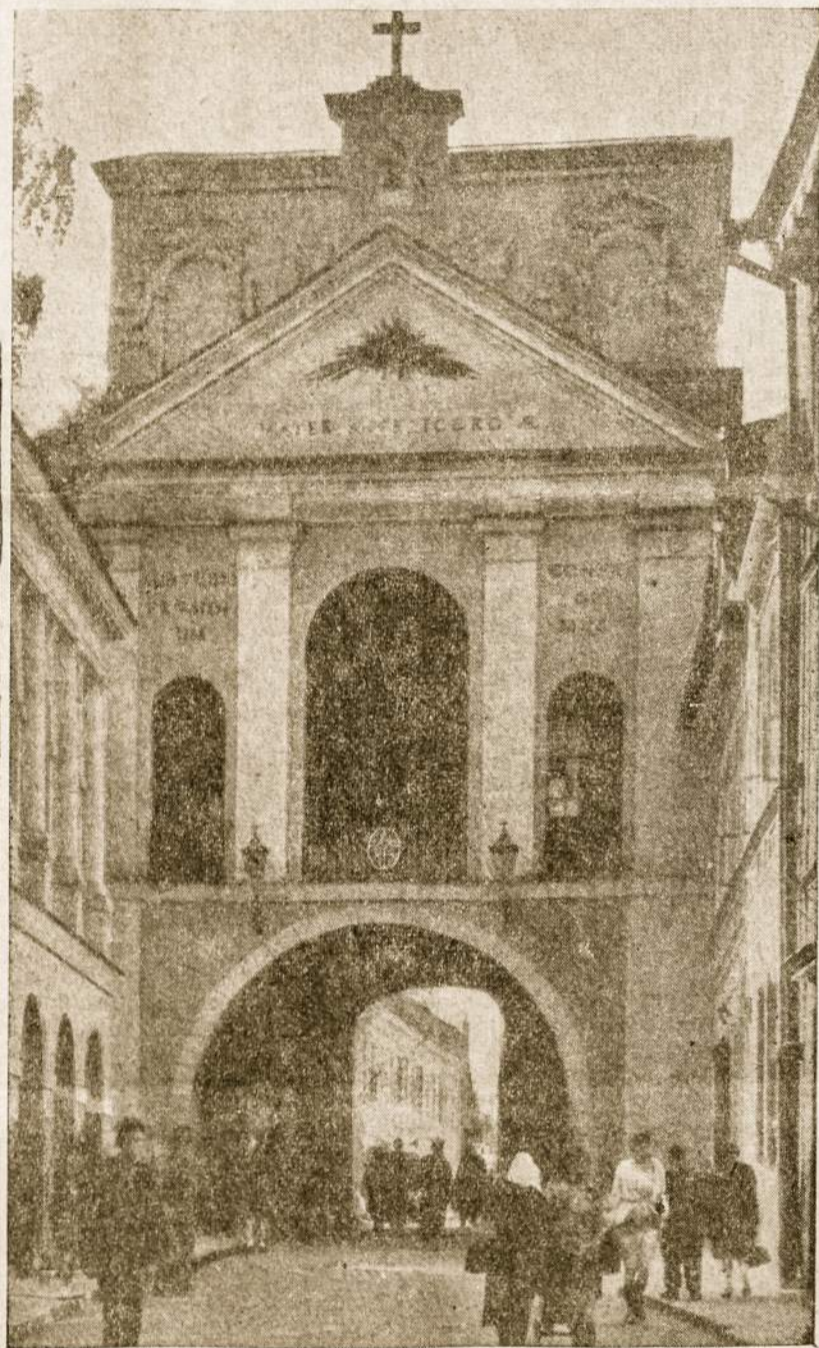
Argentinos vyskupai taip pat nekartą jau pakėlė balsą, perspėdami tikinčiuosius nuo visokių netikrų pranašų, kurie įkyriai siūlo savo "tikėjimą" ir "brolišką pagelbą", suvedžiodami ne vieną silpno tikėjimo žmogų. Jau Kristus apie tokius yra pasakęs, kad tai "vilkai avies kailyje". Kristus taip pat nurodė, kaip mes juos galime pažinti: "iš jų vaisių pažinsite juos".

Visi naujojo mokslo skelbėjai ir jų sekėjai dažniausiai užbai-

iš Dievo per Bažnyčią yra tokia didelė dovana, kad jam išlaikyti turime panaudoti visas priemones. Pati galingiausia priemonė šioje kovoje "su tamsybių kunigaikščiu" yra nuoširdi ir gili malda. Kuomet meldžiamės, tuomet pats Dievas yra mūsų pusėje ir jis Pats gina mūsų tikėjimą.

Kita didelė priemonė yra tikėjimo praktikavimas. Kuomet tikėjimas yra nepraktikuojamas, tuomet jis pamažu nusilps. Tikėjimo tvirtumas pasireiškia jo nuolatiniame naudojime: visose gyvenimo aplinkybėse, turime stengtis gyventi pagal mūsų šventą tikėjimą, nes vien tik "tikėjimas be gerų darbų yra miręs".

Kas sakosi tikis, bet nedaro tai, ko reikalauja iš jo tikėjimas, tas tiktai save apgaudinėja. Tikėjimas reiškia pripažinti Dievo ir Jo įsteigtos Bažnyčios autoritetą ir jam nusilenkti. Didžiausia kliūtis čia yra žmogaus puikybė, kuri nenori niekam nusilenkti. Puikybė, tai tuštybė,

Aušros Vartų Marija, globoki Lietuvą ir apsaugok nuo priešo baisaus!

gia gana gėdingai, nes "blogas medis negali duoti gerų vaisių". Daugelio slaptųjų sektų darbais vyksta tamsoje, kad jie nebūtų matomi šviesoje, tiktai ne šioja su savimi "šviesos vaikų" maskę, kurią nuėmus pasirodo tikrasis jų veidas.

Tėvų ir visų auklėtojų yra šventa pareiga apginti mūsų jaunąją kartą nuo netikrų pranašų, kurie vaikšto po namus ir apgaudinėja žmones. Mūsų visų pareiga yra geriau ir tiksliau pažinti savo tikėjimą, kad pajėgtume netikrą išlaikyti, bet ir apginti nuo visokių sektų.

Tikėjimas, kurį mes gavome

nes kas yra žmogus vienas sau paliktas? Be tikėjimo ir malonės žmogus yra biednesnis už gyvulį.

Rusijoje užaugintas "sovietinis herojus" be tikėjimo yra daug pavojingesnis už bet kurį žvėrį, masonų nuo dorovės atpalaiduotas modernus žmogus save pažemino iki gyvulio. Tai liūdi kasdieniniai faktai, užtinkami spaudoje ar girdimi per radiją. Kuo viskas baigtusi, jei Dievas neateitų žmonėms į pagelbą?

Dievas ateina žmonijai į pagelbą per savo Bažnyčią, kuriai Jis patikėjo neklaidingumo rak-

VERGAS AR DALININKAS?

Jau esame supažindinę mielus "Laiko skaitytojus-jas su darbininkų sąjūdžio reikalavimais. Tačiau darbdaviai kapitalistai tuos teisingus darbininkų reikalavimus — bendrai imant — nei nori įgyvendinti, nei atitaisyti kitas kapitalizmo socialines neteisības.

O tų kapitalizmo pridarytų ir dar tebedaromų *socialinių neteisybų yra daug*. Katalikų Bažnyčia jas yra griežtai pasmerkus. Pop. Leonas XIII jau 1891 m. kalbėjo į viso pasaulio žmonių sąžinę:

— Dėl draugijų panaikinimo vieniši ir neginami darbininkai palengva tapo atiduoti savo ponų nežmoniškumui ir jų nepažabotos konkurencijos nepasotinamam apetitui... išnaudodami darbininkų neturtą ir skurdą, jie vertė darbininkus dirbti blogose bei žeminančiose sąlygose ir taip paniekino jų žmogaus asmens vertybę.

Pijaus XI gi enciklika "Div. Redemptoris" pasmerkė milžiniškos ūkinės galios susitelkimą į nedaugelio rankas ir taip gausiai prigamtų ūkinių gėrybių neteisingsi nelygų padalinimą tarp įvairių visuomenės sluoksnių.

Todėl yra savaime suprantamas darbininkų nusistatymas prieš kapitalizmą. Tą jų priešingą nusistatymą *marksizmas bando visur paversti antikapitalizmu*. Socialistai, komunistai ir kitokie marksistai nuolat kala į galvą darbininkams:

— Kapitalistas yra Jūsų išnaudotojas. Juk pagamtų daiktų vertė priklauso vien nuo Jūsų darbo. Tad darbininkai turėtų gauti visą savo darbo vaisių. Bet gauna tik dalį algos pavidale. O visą kas liko, pasiima sau kapitalistas, kuris nieko nedirbo. Taigi, kapitalistas yra darbininkų išnaudotojas!

Iš to marksistai daro išvadą, užkuriančią darbininkus antikapitalizmu:

— Ir čia kalta ne tik paskirų kapitalistų darbdavių bloga valia, kiek pati kapitalizmo sistema, įgalinanti darbdavius samdytis darbininkus. Tad nėra kitos išeities — kaip sunaikinti kapitalizmą!

Be abejo, darbdaviams nepatinka darbininkų antikapitalizmas ir jų skelbiamas sunaikinimas, kuris yra jau įvykdytas komunistiniuose kraštuose. Todėl jie visus susipratusius kovojančius darbininkus apšaukia komunistais ir antikapitalistais. Už visa tai kaltina marksizmą ir veda aštrią kovą prieš komunistus. Taip daugel darbdavių kapitalistų bando pigiai atsikra-

tus. Nežiūrint net paskirų Bažnyčios tarnų nuklydimų, Dievas pasiliko sau teisę apginti savo Bažnyčią nuo visų klaidų ir visų priešų puolimų: "Ir pragaro vartai jos nenugalės".

Kaip turime būti Dievui dėkingi, kad Jis mums davė Bažnyčią, tą tvirtą uolą, į kurią sudūžta visi priešų puolimai, kad Jis davė mums tą motiną, kuri mus per krikštą pagimdė, kuri mus maitina Šv. Eucharistija ir kuri mus lydi iki pat gyvenimo ribos. Kun. Augustinas

tyti jiems metamų kaltinimų ir nukreipti žmonių dėmesį nuo kapitalizmo socialinių neteisybų!

Nors kaip mtėte, K. Bažnyčia nėra jokia kapitalizmo gynėja, tačiau katalikai nelaiko *neteisingumu samdytis darbininką už algą*. Svarbu yra tik, kad darbdavys mokėtų darbininkams atlyginimą pagal socialinį teisingumą ir meilę bei duotų žmonišką darbo sąlygas. Jie samdomi ir komunistų valdomuose kraštuose už mėnesinį ar kitokį atlyginimą.

— Argi tie darbininkai nėra patenkinti, kurie gauna gerą algą, vaikų priedus, yra socialiskai apdrausti ir turi savo namą ar bent butą su moderniškais įrengimais? Taip pat — ar yra bent kiek komunistų tarp fabriku inžinierių, techniku ar vadovų, nors ir jie yra pasamdyti, žinoma už gerą atlyginimą?

— Be to, jei privatūs darbdaviai kapitalistai dalinai ar visai išnyktų, kas tada įvyktų?

Turėtute atsakyti: — Vietoje daugelio ponų kapitalistų, liktų vienas darbdavys kapitalistas — Valstybė.

Žinoma, nebebūtų virš jo ir nieko kito, kuris priverstų jį būti teisingu savo samdiniams...

Įsivaizduokite, mieli skaitytojai, jei tada kurio fabriko darbininkų grupė norėtų padaryti streiką, kad išreikalautų laisvę savo suimtiems draugams. Paskelbus streiką, jie tuoj būtų neatšaukiamai išmesti iš fabriko! Ir darbo inspektorius negalėtų įsikišti. Mat, jis taip pat yra vieno to paties pono — Valstybės tarnautojas. Gi dabar panašiu atveju įsikiša darbo inspektorius ar kitokie tarpininkai — ir darbininkai yra vėl atgal priimami.

Norėčiau paklausti pagaliau visų skaitytojų:

— Ar Jūs girdėjote kada nors apie Rusijoje daromus darbininkų streikus?!

Aš bent niekad nieko panašaus negirdėjau! — Jiems anoje santvarkoje nė neįmanoma daryti streikus...

Taigi, marksistų peršamas ir vykdomas privataus kapitalo pakaitimas į kolektyvo ar Valstybės kapitalizmą, nėra išgelbėjimas. Tai vaistas, kuris padėtų dar labiau pablogina: iš darbininko padaro beteisį žmogų, *tikrą vergą!*

Mes gi, katalikai, siekiame iš pagrindų pagerinti darbininko padėtį, būtent: jau seniai popiežiai kalba apie reikalą iš paprasito samdinio *darbininką padaryti įmonės dalininku*, socijumi. Darbininkai palengva turi būti įvedami į fabriku valdymą ir įmonių pelno pasidalinimą. Ir tokioj Vakarų Vokietijoje ar Šiaurės Amerikoje yra jau tūkstančiai įmonių, kurių darbininkai dalyvauja fabriku pelne vienoje ar kitoje formoje.

Įmonių valdyme darbininkai yra įgalinami dalyvauti per jų renkamas komisijas ar įmonių tarybas, kurios drauge su fabriku direktoriais sprendžia įvairius reikalus. Vokiečiai įstatymo keliu — pravestu krikščionių demokratų balsais — yra jau įvedę darbininkų atstovus (nukelta į 6 psl.)

SKAUTŲ SKYRIŲ

veda

REDAKCIJŲ KOMISIJA

Pirmasis Tautinių Šokių Grupės Darbo Dešimtmetis

Lapkričio 7 d. Lietuvos salėje Avellanedoje vėl sužibėjo naujos šviesos ir suskambėjo nauji akordai bei sumirgėjo lietuviški tautiniai rūbai. Tai buvo atšvęsta daugelio metų darbo sukaktis.

Tautiniai šokiai visuomet rasdavo žiūrovo entuziazmą bei pasigėrėjimą. Kai tekdavo ne kartą pasirodyti prieš kitataučius su mūsų šokiais, mums atnešdavo netikėtus susitebėjimus, bet ir pagarbą bei mūsų užpelnytą tautinį pasididžiavimą.

Mūsų tautinių šokių grožį, turtinumą ir tautinę reprezentaciją tepajutome tik pernai, kai platus mąsto suruoštas tautinio meno konkursas įsivertinamą tautinio meno konkursą su susilaukė tinkamo įvertinimo.

Jei visoj eilėj vykusiu pasirodymu kas kart kopėme aukštyn įvertinami ne vien žiūrovų bet ir kritiškos komisijos žvilgsnio, tai šis nuopelnas priskirtinas ne vien šokėjų grupės vadovui, bet kartu ir kiekvienam šokėjui paskirai.

Dabartinis tautinių šokių grupės veikimas, jos dešimties metų sukakties proga, yra nepaprastai džiaugsmingas ir duoda daug naujų vilčių ateičiai. Nors kai kuris iš mūsų šokių yra išsireiškęs, kad jau praėjusi Jonkelių ir Lenciučių galybė. Vietoje atsakymo, galima tik paklausti, kas iškėlė mūsų liaudies dainų melodiją ir grožį Vokietijos stovyklose ir pagaliau čionais Argentinoje?

Štai kad ir čia mūsų šokėjų grupė yra kviečiama lapkričio 29 d. pasirodyti Argentinos valdžios žmonių, gruodžio 11 d. kviečiama dalyvauti tarptautiniame folkloro festivalyje Buenos Aires amfiteatre, kuriame dalyvaus apie 30 tautų, tautinčių metų sausio mėn. mūsų šokėjų grupė kviečiama į vokiečių kolonijos šventę, įvykstančią Villa Ballester.

Visi šie faktai rodo tinkamą mūsų tautinio meno aukštį ir vertę bei išsivystimo laipsnį.

Džiaugiantis pirmojo dešimtmečio laimėjimais, verta bent trumpai apibūdinti šios meninės grupės atsiradimą.

VERGAS AR DALININKAS?

(atkelta iš 5 psl.)

į didžiųjų fabričių net administracines tarybas lygiateisiais nariais draug su akcininku, tai yra, savininkų atstovais. Jų personalinio skyriaus chefas arba socialinis direktorius atleidiama, pareiškus darbininkų atstovams juo nepasitikėjimą. Gi visų vienoje profesijoje dirbančiųjų išrinktos profesinės atstovybės arba korporacijos — kaip straipsnyje — tvarkytų visą tos ūkio šakos ar profesijos reikalus visame krašte.

Tačiau įgyvendinimui tokios geresnės santvarkos reikia darbininkams pasiekti tinkamo kultūrinio ir dvasinio išsilavinimo. Ir dar labiau reikia tiek darbininkuose, tiek darbdaviuose išsiugdymo atsakingumo, solidarumo ir broliškumo dvasios. Visi turi išmokyti prieš savanaukišką egoizmą statyti teisingumą, prieš neapykantą — meilę, ir prieš darbdavių bei darbininkų aršią kovą — klasių bendradarbiavimą! Gyvenimas šaukia — dabartinės ūkiškai socialinės santvarkos reformos. Bet santvarkos reforma nieko nepadės be vispusiško didžiojo žmonijos reformatoriaus Kristaus įsakymo vykdymo: Mylėsi savo artimą, kaip pats save!

P. Daugintis S. J.

dima ir jos vystymąsi.

Ruošiantis švęsti 1949 metų Vasario 16 dienos paminėjimą, naujai atvykusiųjų buvo pasiūlyta į programą įtraukti tautinius šokius, kuriuos organizuoti ėmėsi ilgametis tos grupės vadovas Vyt. Narūkas. Pirmas šokių vienetas buvo prisiglaudęs prie sporto klubo "Grandis", nes šokėjų didžioji dalis buvo to klubo nariai.

Po pirmojo pjesės "Šienapiūtė" pastatymo, kuris visuomenės buvo ypatingai šiltai priimtas, iškilo savystovaus tautinio meno ansamblio steigimo mintis. Į naują ansamblių "Daina" tuoj įsijungė ir šokėjų grupė, kaip neatskiriama ir būtina ansamblio dalis. Su dainomis susipynę tautiniai šokiai per penkerius metus džiugino savus tautiečius įvairiuose parengimuose. Kaip judresnė ir lankstesnė ansamblio dalis, tautinių šokių grupė nekarta atstovavo lietuviškąjį tautinį meną ir skyrium nuo ansamblio.

Ansambliui netekus chorvedžio ir chorui pabirus, tautinių šokių grupė ir toliau liko veikli. Kiek vėliau grupės vadovui V. Namikui išvykus Š. Amerikon, šokių grupei ėmė vadovauti Zigmąs Jaunius. Nuo to momento taut. šokių grupė perėjo skautų globon.

Tautinių šokių grupės išsilikymo dėka, po daugelio metų vėl buvo atnaujinta G. Veličkos pjesė "Šienapiūtė", kuri buvo pasidariusi simboliška trumpame ansamblio gyvenimo laikotarpyje, o taip pat ir jos vadovo a. a. Aleksandro Petravičiaus sceninio veikimo žydėjime.

Nežiūrint visų nepalankių kaitaliojimosi, tautinių šokių grupė netik išliko, bet ji pasidarė tiek pajėgi, kad sugebėjo tinkamai atstovauti lietuviškąjį tautinį meną tarptautiniame konkurse, sau išsikovodama antrąją vietą iš 21 tautos tarpo.

Z. Jauniui, išvykus Š. Amerikon, jo vieton stojo su nauja energija Algimantas Rastauskas, kuris su dideliu pasisekimu veda tautinių šokių grupę toliau.

JAUNIME LAIKAS PAGALVOTI APIE VASAROS ATOSTOGAS...

Vasaros atostogų stovykla Villa del Dique prie puikaus Calamuchita ežero ir šiemet yra organizuojama, tik su tuo skirtumu, kad sausio mėnesį vyks mergaitės, vadovaujamos seselių, o berniukai vasario mėnesį vadovaujami kunigų iš Rosario.

Smulkesnes informacijas apie išvykimo dieną ir kitą paskelbime sekančiuose numeriuose.

Ar šiemet sulauks Villa del Dique tiek vasarotojų?

Taip, pagal V. Kudirką, išskrintantį ramstį tuoj pakeičiant kitu, tautinio šokio rūmas išliko tvirtas ir gražus per visą dešimtmetį.

Pasiryžėlių tam netrūksta — jei tautinis šokis sužavi lietuvių širdį, nustebina ir pagauna kitatautį, tai mūsų jaunimo sieloj atranda didžiausią jautrumą, pamėgimą ir meilę.

Kas kart naujų jėgų įsiliejimas suteikia tautinių šokių grupei nesentencinio veikimo ir patriotiškos energijos. Su malonumu tenka pasitebėti, kad į šokėjų grandinę visu gausumu įsijungė jau išelviyoje gimę Lietuvos vaikai, tuo parodydami savo lietuvišką nusiteikimą.

Saliečių gyvenimas filmoje

Kas neprisimena šiemetinio didžiojo potvynio, kuris nusiaubė daugelį krašto vietovių ir per kurį gal labiausiai nukentėjo salų Ibcuų gyventojai.

Tas gražusis Argentinos salų kampelis, išraižytas kanalais tarsi Venecija, buvo paverstas į niekus.

Kas nepažįsta ten gyvenančių širdingų mūsų tautiečių, pas kuriuos ne vienas yra praleidęs savo vasaros laisvalaikį.

Dabar salų gyvenimas yra skur-

das — viskas sunaikinta, nuniokota.

Iš šio nusiaubto salų gyvenimo yra pagaminta filmas, kurios veikėjai nėra ekrano žvaigždės, bet naturalūs šių vietovių gyventojai, kuriuos mes visi gerai pažįstame ir matome.

Ši filmas yra pavadinta "Upe žemyn" — (Rio Abajo), kurios siužetas imtas iš šių salų natūralaus gyvenimo — lyg ir dokumentalinė salų gyvenimo kronika. Ketrane užims apie 1 val. 10 min. laiko. pajavairinta lietuviškos muzikos bei dainų garsais.

Šios charakteringos gyvenimo kronikos svarbiausieji veikėjai yra ne vienam iš mūsų pažįstami mūsų tautiečiai. Svarbiausią vaidmenį atlieka Andrius Ramanaukas, jaunesnioji ponų Nalivaikų dukrelė, kurios sugebėjimai vaidyboj specialistų yra gana gerai įvertinti, ponis Nalivaikienė, p. Nalivaika ir Mišenka.

Siužetas parašytas p. Sayanes, o režisūra p. Dawi, kurio sugebėjimai trumpo metražo filmų yra jau ne vieną kartą įvertinti Cannes pasauliniame filmų konkurse ir premijuoti aukštomis dovanomis.

Lietuviškas muzikos įgrojimas akordeonu atliktas mūsų kolonijos gerai pažįstamo dar jauno, bet daug žadančio Vytauto Cibavičiaus, o įdainavimas atliktas moterų kinteto, kurį taip pat jau esame girdęje to paties vadovo žinioje. Ba—Ša.

• Kas pasikeitė Prancūzijoje? Prancūzijoje daugumas prezidentų per 20 metų buvo karingai nusistatę prieš Bažnyčią. Dabar prezidentas De Gaulle prezidento rūmuose surengė priėmimą Paryžiaus arkivyskupi kardinolui Feltin ir kitiems dignitoriams.

• Kas darosi Lenkijoje? Lenkijos komunistų spauda ėmė aštriai pulti Kielecų vyskupą Česlovą Kaczmarek. Stalino laikais jis buvo 1951 m. suimtas ir nuteistas 12 metų. Gomulka atėjus 1956 į valdžią, buvo paleistas.

Toliau sekė vėl tautinių šokių grupės pasirodymas, kuri sušoko Kubilą, Rugelius, Jonkelį, Kalvelį, įspūdingąjį Malūną ir publikai prašant pakartojimui Mikitą.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ VAKARAS

Lapkričio 7 d. tautinių šokių grupė surengė gražų vakarą, paminėti dešimtmečio sukaktį nuo tos grupės įsisteigimo.

Atidarymo žodį tarė p. inž. St. Babronis, trumpai nušviesdamas šokių grupės nuveiktus darbus per praėjusį dešimtmetį. Po to sekė įvairių organizacijų sveikinimai: Lietuvių Bendruomenės, Lietuvių išlaisvinimo Centro, Lietuvių parapijos klebono

vičius. grupė vadovaujama A. Rastausko. Meninėje dalyje tautinių šokių sušoko Lenciūgėlį, Kepurinę ir Oželį. Toliau pirmu kart pasirodė moterų kvintetas, susidėjęs iš L. Paliulionytės-Vedegienės, I. Veličkaitės-Simanauskienės, G. Bukevičiūtės, J. Navikaitės ir M. Čikškaitės, kuris vadovaujamas Vyt. Cibavičiaus sudainavo: "Vai pūtė, pūtė" harm. St.

Dabartinė tautinių šokių grupė

kun. J. Duobos, Italų Bendruomenės vardu p. Del Panta, Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Tarybos vardu jos pirm. p. J. Čikštąs, iškeldamas šokėjų grupės nuopelnus netik savųjų, bet ir kitataučių tarpe.

A.L.O.S.T. prezidiumo vardu buvo pranešta, kad už nuopelnus visi buvusieji ir esamieji šokėjų grupės nariai yra apdovanojami garbės diplomais, kurie buvo įteikti paties ALOST pirm. p. J. Čikšto.

Garbės diplomu apdovanoti ir dabar šokių grupę atstovaujantys šokėjai yra sekantys: Cibavičius Vyntautas, išbuvęs 10 metų, Saulys Leonas — 10 m., Navikaitė Janė — 9 m., Rastauskas Algis — 9 m., Rastauskas Vitolis — 8 m., Lucija Paliulionytė-Vedegienė — 7 m., Irena Veličkaitė-Simanauskienė — 8 m., Olga Čekanauskaitė — 6 m., Masiulytė Ona — 4 m., Lesniauskas Algis — 3 m., Jackevičius Tadas — 3 m., Vedegys Regimantas — 3 m., Čikškaitė Marytė — 2 m., Čikškaitė Eugenija — 3 m., Valentinaitė Danguolė — 1 m., Vasiūnaitė Adriana — 1 m. Pirmųjų metų šokėjai yra: G. Bukevičiūtė, D. Babronytė, A. Dimskauskaitė, J. Paliulionis, R. Cibavičius, R. Laurynavičius, H. Levana-

šimkaus ir įdomiai paties vadovo suharmonizuotą "Tėvas su močiute

2000 KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ BE UŽDARBIO

Lietuvių Prekybos Bendrovė naudojami šia proga padėkoti įvairiuose pasaulio kraštuose gyvenantiems lietuviams už tą ypatingą paramą kurios mes esame sulaukę per šiuos metus. Reikšdami savo nuoširdžią padėką, kartu mes VĖL GRĮŽTAME prie savo tradicijos, įsipareigodami visiems lietuviams pasiūlyti kaip dovaną be uždarbio 2000 SPECIALIŲ KALĖDOMS SIUNTINIŲ.

Labai atidžiai pasvarstę savo patyrimu paremtus duomenis, tam reikalui sudarėme ko naudingiausių šitokius 2 skirtingus KALĖDINIUS BE UŽDARBIO SIUNTINIUS:

KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 1 SUDARO:

- 1) 3 jardai vilnonės medžiagos paltui,
- 2) 3 ir 1/3 jardo vilnonės medžiagos vyriškam ar moteriškam kostimui.
- 3) 3 jardai dvigubo pločio pamušalo,
- 4) storas vilnonis megztinis, sibirišku vadinamas,
- 5) pora vyriškų vilnonių kojinių,
- 6) pora moteriškų žieminių kojinių.

To kalėdinio siuntinio Nr. 1 kaina tikrai 40.00 dol. iskaitant visus mokesčius. Svoris 11 svarų.

KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 2 SUDARO:

- 1) 13 jardu vilnonės medžiagos 4 vyriškiems ar moteriškiems kostumams,
- 2) 3 jardai vilnonės medžiagos paltui,
- 3) 10 jardu dvigubo pločio pamušalo,
- 4) 16 jardu sunkios medžiagos 3 moteriškoms ar 6 vaikiškoms suknelėms.

To kalėdinio siuntinio Nr. 2 kaina yra tikrai 79.00 dol. iskaitant visus mokesčius. Svoris 22 svarai.

Visos abiem siuntiniams skirtosios medžiagos yra eksportines rūšies su "Made in England" įrašu ir pasirenkamos šitaip:

- 1) kostiumams - dvigubais ruožliukais arba lygios tamsiai mėlyna, ruda arba pilkšva.
- 2) paltams - tamsiai mėlyna, juoda, šviesiai mėlyna, žalia arba kupranugario spalvos,
- 3) suknelėms - dideli taškai mėlyname, rudame arba gelsvame dugne.

Tuojaus reikalaukite pirma nemokamų pavyzdžių, kuriuos mes siunčiame oro paštu į bet kurį pasaulio kraštą.

Mūsų šitokius KALĖDINIUS BE UŽDARBIO SIUNTINIUS gali užsisakyti kiekvienas lietuvis, vis tiek, ar jis būtų mūsų klijantas, ar ne. BET NORĖDAMI VISIEMS DUOTI PROGOS PASINAUDOTI JAIS, NUSTATĖME, KAD VIENAS ASMUO IŠ KARTO GALI UŠSISA KYTI NE DAUGIAU KAIP 2 TOKIUS SIUNTINIUS (kiekvienos rūšies po vieną). Taip pat priminsime po 1 dol. iš tų, kurie nori užsitikrinti sau KALĖDINIŲ BE UŽDARBIO SIUNTINIŲ, bet galutinio užsakymo lauksime ne ilgiau kaip 4 savaites.

MES GARANTUOJAME

- 1) Kiekvienas siuntinys pasieks gavėją.
- 2) Jei siuntinys dingtų, gražinsime pinigus arba nemokamai pasiūsisime kitą tokį pat siuntinį.
- 3) Apmokėsime visus su pasiuntimu susijusius mokesčius, kad gavėjai Lietuvoje, sulaukę siuntinio, neturėtų jau nieko primokėti.
- 4) Siūsisime tik tokias prekes, kurios bus užsakytos pagal jų aprašymą ar remiantis pavyzdžiais.

LITHUANIAN TRADING COMPANY
LA, Hunt Street London, w. 11, Gt. Britain

ATVIRAS LAISKAS p. OZINSKUI

Perskaite "Laiko" 243 Nr. šių metų, pilnai sutinkam su atviro laiško pasirašusiais L. Centro nariais bei veikėjais. Iki šiol neatsaukus Jūsų šmeižto sulig "Balsas" Nr. 1113, už tokius Jūsų (p. Ozinskai) asmeninius užsimojimus, mes žemiau pasirašę pranešame, kad ir mūsų namus Jūsų laikraštis ("Balsas") daugiau neįlaukiu.

Yra veltui, p. Ozinskai, Jūsų pastangos L. CENTRO narius bei veikėjus skirstyti. LAI GYVUOJA DR. J. BASANAUVICIAUS LIET. CENTRAS!

- Petras Kukučionis
- Juozas Kanapinskas
- Luis Aglinskas
- Leonas Kavaliauskas
- Kazimieras Vaštakas
- Kazimieras Laveikis

MONTE CHINGOLO

— P. Gulbinas iš Monte Chingolo žulį Fernandez ligininėje, Capital. Buvo padaryta vienos kojos amputacija. Ligonis pamažu atgauna prarastą jėgą gerų gydytojų priežiūroje.

URUGVAJUS

MONTEVIDEO

— Akademija Kristaus Karaliaus pagerbimui, Montevideo lietuvių parapija gražiai atšventė šiais metais Kristaus Karaliaus šventę. Radijo valandėlė jau iš ryto savo specialia programa žadino susidomėjimą. Mišias Kristaus Karaliaus garbei giedojo Parapijos Vyrų choras ir šventei atitinkamą pamokslą pasakė T. P. Daugintis S. J.

Po pietų 5 val. 30 min. buvo Kristui Karaliui pagerbti akademija, kuri prasidėjo trumpu palaiminimu ir maldomis į Kristų, Valdovą. Parapijos salėje akademija atidarė klebono pareiškimas einas T. Jonas Giedrys S. J., išskeldamas šio akto prasmę ir primindamas, kad kartu švenčiama taip pat 5-rių metų sukaktis nuo lietuvių katalikų bažnyčios pašventinimo.

Po to padėklamavo ir solo pagiedojo jaunoji solistė Birutė Žukaitė. Duetu giesmę "O Karaliau stebuklingas" giedojo Albina Mišaiūtė ir Vytautas Dorellis, P. G. Mačanskas ir T. P. Daugintis savo paskaitėlėm davė gyvą Kristaus Vado ir kilnaus Valdovo vaizdą. Savo ištikimybę Kristui Valdovui pareiškė moterų ir vyrų atstovai, žadėdami ištesėti, kaip ištesėjo šimtmečiais Lietuvoje mūsų bočiai, partizanai ir kankiniai. Užbaigai moterų choras pagiedojo porą nuotaikingų giesmių. Vėliau sekė Parapijos Vyrų ir Moterų Draugijų suruoštas linksmas vermušas, gražiai užbaigęs šią parapijos šventę.

— Reprezentuoja lietuvius. Spalio mėn. 24 d., šeštadienį, tautinių šokių grupė "Audėjėlė" buvo pakviesta dalyvauti Vengrų kolonijos suruoštoje Pavasario šventėje. Pašokė "Malūnų", "Lenciūgėlių" ir "Čigonėlių". Taigi jaunimas ten tikrai menis kais šokiais reprezentavo lietuvius.

— Auga atžalynas. "Audėjėlė" grupės šokėja, choristė ir šilap aktyvi lietuvaitė Kristina Klimaitė spalio 11 d. atšventė 15 metų gimimo sukaktį su savo tėveliais, draugėmis ir pažįstamais. Taip pat neseniai atšventė sukaiktuves kitos penkiolikmetės: Adelė Jackelevičiūtė, Teresė Drobinieckė, Elvira Kalpokaitė ir Vilma Geležauskaitė. — Teanga, testiprėja atžalynas ir tepasilieka jos visados tikromis lietuviškas.

— Pirasmis Rio De La Platos Prieškomunistinis Kongresas. "Liberacion Europea" lapkričio 27-29 dienomis Montevideo mieste ruošia 17 pavergtų tautų antikomunistinį Kongresą, į kurį suvažiuos pavergtų tautų atstovai iš Argentinos, Paragvajaus ir Urugvajaus.

Kongresas, kuris vyks Ateneo Montevideo, tęsis tris dienas su numatyta įvairia programa. Lapkričio 27 d. 7 val. iškilmingas Kongreso atidarymas, priėmimas 17 tautų delegacijų, vizitas Urugvajaus Vyriausybei. Lapkričio 28 d. paruošiamoji sesija, darbo komisijos išrinkimas. Popietiniu laiku paskaitos ir diskusijos. Sekmadienį lapkričio 29 d. įvyks iškilmingas aktas, Kongreso proklamacija. Kongreso užbaigiamoji manifestacija įvyks sekmadienį 11 val. Plaza da Independencia, Montevideo. Kongresui vadovauja Jose Martiņoz Bersetsche, Gener. Sekret. Vladimiro Dulevysz.

Pavergtųjų Tautų Komitetas, Casilla de Correo 457, Montevideo.

ARGENTINOS LIETUVIŲ GYVENIMAS

VILLA LUGANO

— Adelė Janulevičiūtė ir Nestor Tarditti, kurie gyvena Isleta 1325, Lanus, spalio 23 d. susilaukė sūnaus kuriam davė vardą Ruben Omar.

Puikios Vestuvės

S. m. lapkričio 14 d. Santo Christos bažnyčioje (Villa Lugano) moterystės sakramentu buvo sujungti Adelė Kulionytė ir Vitas Misiūnas. Prie altoriaus jaunuosius palydėjo Ona Misiūnienė ir Balys Kulionis. Apeigų metu solistė p-lė Rickelytė giedojo "Ave Maria".

Vestuvinės vaišės buvo suruoštos Lietuvių Centro patalpose, Tabare 6950. Svečių prisirinko apie 250. Prie puikiai paruoštų stalų su valgiais ir gėrimais viešpatavo linksma nuotaika, skambėjo lietuviškos dainos grojant Lietuvių Centro Jaunimo orkestrui. Jaunavedžiai ta proga gavo daug vertingų dovanų, sveikintimų ir linkėjimų. Buvo sugiedota Ilgiausių Metų.

Povestuvinei kelionei jaunavedžiai išvyko į San Carlos da Bariloche.

Krikštai

— Celia Beatricė Mičiūdaitė, artistės Lilės Svenčionytės ir Artūro Mičiūdo (buvusio Liet. Centro pirm.) dukterė lapkričio 8 d. buvo pakrikštyta Aušros Vartų bažnyčioje. Krikšto sakramentą suteikė kun. M. Jodka, asistuojant krikšto tėvams: Julijui ir Johanei Mičiūdams.

BANFIELD

— Joana P. ir Henrikas Bagdonai, š. m. lapkričio 7 d. susilaukė antrojo sūnaus, kuriam duotas Eugenijaus Henriko vardas.

Casa "DOMICELA"
Sav. A. LEVANAUVICĪUS
ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,
ŠALIKAI, KAMPEROS
Šilko ir drobės išdirbiniai
— PRIEINAMOS KAINOS —
CANADA 2025 Lanús O.

Puikiausios maudymosi sąlygos sūraus vandens
Baseine "LIETUVA",
LA SALADA
— 1 KVADRA NUO BASEINO "LA ISLA" —
Sav. Kastutė Masiokienė ir sūnus
DUODAMI PIETŪS IR ŠALTI GĖRIMAI

"LAIKO SPAUSTUVĖ"
Pigiai ir meniškai atspaudžia vizitines, vokus, propagandos lapelius, vestuvinius pakvietimus, Pirmos Komunistinės partijos pakvietimus, knygas, laikraščius, žurnalus, ir atlieka kitus spaudos darbus.
KREIPTIS:
Mendoza 2280 - Avellaneda - T. E. 208 - 5027

LIETUVIŠKA AUDYKLA "DROBĖ"
Savininkas VYTAUTAS DORELIS
Parduoda lietuviškai raštuotas drobes, languotas staltieses bei lygias kitas medžiagas.
Kainos be konkurencijos, nes parduodama pačiame fabrike.
BOGOTA 4175 Cerro, Montevideo, Uruguay
Telefonas 22-17-77

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
— profesionalas yra pasiruošęs ATLIEKAMI ĮVAIRŲ STALIŲ DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 08 - 7208

TEMPERLEY

PRANEŠIMAS

A. L. B. Temperley Apylinkės valdyba š. m. lapk. 28 d. 17 val. p. p. Žekių namuose, Villa Sastre, C. 14, Ent. 7 y 9 Temperley, kviečia į visuotiną narių ir prijaučiančių susirinkimą, kuriame bus svarbūs pasitarimai ir Valdybos rinkimai. Be rinkimų įvyks lietuviška gegužinė p. Žekio sode. Prašome mielus Temperliškius kuo skaitlingiausiai dalyvauti. Apyl. Valdyba.

LOMAS DE ZAMORA

Nauja Lietuviška Šeima

Mūsų kolonijoje yra nemažai lietuvių, kurie eina savo tėvų sumintais takais, t. y., dalyvauja lietuviškoje veikloje ir nesigėdina kalbėti savo tėvų kalba. Vienas iš tokių yra, daugeliui gerai pažįstamas, gyvenantis Lomas de Zamora, Petras Vaisėta. Jam netruksta laiko veikti organizacijose, netruksta laiko dalyvauti lietuviškuose parengimuose ir netruksta noro lietuviškai kalbėti bei gražiai dainuoti. Taip besikraujodamas po visą lietuvių koloniją, susirado ir pamilo taurių lietuvių dukrą Viktoriją Keliaskaite, gyv. c. A. Alvarez 144, Malaver.

Ilgai nelaukdami, jaunuoliai ėmė ruošti vestuvėms, ir štai, lapkričio 7 d. sumainė aukso žiedelius. Jungtuvės įvyko bažnyčioje "Nuestra Señora de Mercedes", Malaver. Jaunuosius prie altoriaus palydėjo G. Vaisėtaitė de Camper ir V. Šniukas. Po religinių apeigų bažnyčioje, puosnės ir jaukios vaišės įvyko H. ir O. Keliaskų namuose, Malaver, dalyvaujant gausiam būriui svečių.

Pianant puikų vestuvinį tortą jaunųjų garbei, buvo sudainuota Ilgiausių Metų ir, pakeliant taures, palinkėta ilgo ir laimingo šeimyninio gyvenimo. Šių eilučių autoriui teko pareiškta foto aparato pagalba filme užfiksuoti visus svarbesnius vestuvių momentus.

Povestuvinį mėnesį jaunavedžiai leidžia Kordobos kalnuose.

L. Kančauskas.

Andriui ir Apolinarai NAUJOKAMS, gavusiems liūdną žinią iš Lietuvos apie

p. Naujoko tėvelio

mirtį, reiškia nuoširdžiausią užuojautą.

Leonora ir Jonas MAŽINSKAI

Skaudaus liūdesio prislėgtiems, del jų mylimo tėvelio mirties Lietuvoje,

Andriui ir Apolinarui Naujokams,

reiškiame giliausią užuojautą.

L. KANČAUSKAS ir šeima.

MŪSŲ MIRUSIEJI

— M. Aspegaitė de Lopez Vyčių veikėjo — Lopez motina susisieki mo nelaimėje buvo sunkiai sužeista ir spalio 29 d. mirė. Palaidota spalio 31 d. Sarandi kapinėse.

PRANEŠIMAS

Š. m. lapkričio 22 dieną 10,30 val. lietuvių Aušros Vartų parapijos bažnyčioje, Avellanedoje, bus laikomos gedulingos mišios už š. m. rugsėjo 22 dieną tragiškai žuvusius Vytautą Jusaitį ir Bernardą Juozaitį. Kviečiami visi jų draugai ir pažįstami dalyvauti.

VYTAUTO JUSAICIO TEVELIŲ PADĖKA

Dar taip neseniai mūsų mylimas sūnelis Vytautas mus aplankydavo su savo laiškais ir tuo patengvindavo mūsų senatvės dienas. Deja, žiauri mirtis pakirto jam gyvybę ir jis savo kaulėlius priglaudė Argentinos žemėje. Mes skęstame ašarose ir trokštame bent jo šaita kapą aplankyti, bet platus vandenynas neleidžia.

Brangūs Argentinos lietuviai, Vytauto draugai! Priimkite mūsų širdingiausią padėką už mūsų mylimo sūnelio rūpestingą palydėjimą į amžino poilsio vietą, nes kas be Jūsų būtų tą padaręs?

Petrė ir Antanas Jusaičiai
Lietuva, 18.10.59

REIKALINGA VIREJA,

pagyvenusi moteris viena ar su vyru, be vaikų. Teirantis: Mendoza 2280, Avellaneda. T. E. 208-5027.

ENCOMIENDA A EUROPA Y U. R. S. S.
Rte.: **TURISMO MUNDIAL**
25 de Mayo 611 P. 1º
Tel. 32 - 2412

Casa MUSKETAS

Parduoda PLOKSTELAS, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS IŠNUOMUOJAMA PIJANINUS

T. E. 50 - 5948 Sanabris 2790-92

— Jonas Kaušylas iš Bocos palaidotas lapkričio 10 d. Liko nuliūdęs sūnus.

— Marija Jurgelevičiūtė lapkričio 4 d. visai netikėtai mirė savo namuose — Villa Carasa. Velionė ėjo 30 metų. Prieš nepilnus metus mirė jos motina. Liko liūdinantis tėvas Ant. Jurgelevičius.

— Elena Kokštytė de Tute, po dviejų savaitių ligos mirė spalio 29 d. nuo kraujo spaudimo. Velionė sulaukė 58 metus. Argentinon atvyko prieš 29 metus ir buvo ištėkėjus už: ukrainiečio (miręs prieš kelis metus). Velionė kilimo iš Šiaulių miesto.

Argentinoje liko dvi seserys: Mėta Gruzdienė, Stanislava Komotenko, brolis Kazimieras ir viena sesuo Lietuvoje. Sekančią dieną velionė palydėta būrelio savųjų, kaimynų ir draugų buvo palaidota San Jeronimo kapuose.

SKELBIMAS

— Lietuvių Jaunimo Draugija "Vytis", švėsdama metinę sukaktį už visus draugijos mirusius narius, bei jų tėvelius, užprašė Šv. Mišias, kurios bus atlaikytos lapkričio 29 d. 10,30 val. Aušros Vartų parapijos bažnyčioje.

MIRĖ DR. FRICAS MARTYNAS BINTAKYS

1959 m. rugsėjo 3 d. nuo širdies smūgio mirė New Yorke medicinos daktaras F. M. Bintakys, sulaukęs tik 48 metus. Jis gimė 1911 m. Daubaruose, Klaipėdos Krašte. Gimnaziją baigė Klaipėdoje ir medicinos studijavo V. D. U-te Kaune. Dirbo Pabaltijo U-te Pinneberge profesorium, o 1949 m. ėia pat buvo lietuvių rektorium. 1950 išvyko į JAV. Ten išlaikęs valstybinius medicinos egzaminus, vertėsi gydytoju praktika New Yorke. Nors ir labai darbas apkrautas, tačiau rasdavo laiko ir lietuviškose organizacijose veikti.

Vitrių Fabrikas

"VITRAL"

Sav. W. A. Rastauskas
Įrengimas moderniškų vitrių prekybos namams ir krautuvėms.
Av. SAN MARTIN 3Q38
Lomas del Mirador

MOTORAI,

Pervyniojimas (bobinaje) ir kiti motorų ir elektros reikmenų patalysimai.

SAŽININGAS DARBO ATLIKIMAS
JULY 1362 Lanus Oeste

*** KIRPYKLA "OLGA" — Iga-**

laikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškais mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —

Olga Jasiulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

ALBERTO E. TIMINSKAS "COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

AV. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal Temperley BALCARCE 510 F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

Argentinos Lietuviai Subruskime!

Subruskime visi atstovauti savo tautą gruodžio 8 d. Plaza de Mayo! Tegul laisvasis pasaulis pamato mūsų ryžtą kovoje prieš komunizmą. Eisena bus filmuojama ir nuskambės per visą Ameriką radijo bangomis!

Mūsų tauta jau beveik 20 metų kaip neša baisų vergijos jungą. Laisvasis pasaulis dar per mažai žino apie mūsų tautos kančias. Reikia nuolatos pakelti balsą ir įieškoti tam tinkamų momentų.

Toks tinkamas momentas yra mums siūlomas: ESAME KVIEČIAM I

DIDINGĄ PAVERGTŲ TAUTŲ MANIFESTACIJA

Ši manifestacija yra ruošiamą Tarptautinio Katalikiškojo Jaunimo Federacijos, kuri gruodžio 6 - 13 dienomis Buenos Aires ruošia

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO KONGRESĄ

I šį kongresą yra pakviesti dalyvauti lietuvių atstovai, o i manifestaciją yra kviečiami visos lietuviškas katalikiškas jaunimas, visos liet. organizacijos su vėliavomis ir visa lietuviška visuomenė.

Manifestacijai organizuoti yra įsteigtas specialus komitetas, i kurį įeina lietuviai. Lietuviams organizuoti yra įsteigtas atskiras komitetas iš įvairių organizacijų. Komiteto adresas: Mendoza 2280, Avellaneda, Tel. 208 - 5027.

AUŠROS VARTŲ PARAPIJOS ŠVENTĖ

Š. m. 15 d. sekmadienį Aušros Vartų parapija iškilmingai atšventė savo metinę šventę. Iškilmingą sumą atlaikė naujai įventintas lietuvis kunigas Ilgevičius - kapucinas, asistuojant kun. V. Palubinskiui ir kun. A. Steigvilui. Bažnyčia, kuri buvo išnuošta vainikais prisirinko pilnutėlė. Per Mišias giedojo šv. Ceclijos choras, kurių metu kun. A. Steigvilas pasakė primicinį pamokslą. Po sumos primicijantas davė palaiminimą.

Tėvas A. Ilgevičius

Primicijantai pagerbti parapijos salėje buvo suruošti bendri pietūs, i kuriuos atsilankė primicijanto mamytė, giminės, pažįstamieji ir gausus būrys lietuvių bei kitų svečių. Primicijantą sveikino parapijos klebonas kun. A. Duoba, karių savanorių vardu p. M. Galeckas, Liet. B-nės vardu — p. S. Kalbutas, katalikiškų organizacijų vardu kun. A. Steigvilas, įteikdamas dovanų knygomis. Primicijanto giminaičiai p. Rudėnai įteikė jaunam kunigui vertingų dovanų: stulą, laikrodį ir pinigų. Primicijantui buvo sugiedota ilgiausių metų.

5 val. parapijon apsilankė Lomas de Zamora vyskupas Aleksandras Schell, kuris dalyvavo iškilmingoje procesijoje, po kurios parapijos bažnyčioje 80-čiai vaikų suteikė sutvirtinimo sakramentą, giedant mokyklos mergaičių chorui. Procesijoje matėsi Aušros Vartų paveikslas įvairių organizacijų, Argentinos ir Lietuvos vėliavos. Procesijai vadovavo specialus garsiakalbis ir Avellanedos orkestras.

Prie primicijų pietų paruošimo daug pasidarbovo: M. Sturevičienė, U. Šileikienė, A. Jašinskaitė, K. Kruvienė, P. Gailiūnienė, O. Lipinskienė ir O. Vaitkevičienė.

Bažnyčios išpuošime daug pasidarbovo Seselės Kazimierietės, o prie vainikų pyrimo: D. Sabūnaitė, P. Gailiūnienė, R. Kazeliūnienė, A. Bubliausienė, V. Pajaujienė ir U. Goredėckienė.

GRUODŽIO 6 D. — SEKMADIENĮ 10 val Prieš Sumą

Aušros Vartų bažnyčios zakrastijoje įvyks

Naujos Spintos Pašventinimas

i kurį kviečiami atsilankyti visi: kūmai, geradariai ir parapiečiai.

Š. M. GRUODŽIO 6 D. 12 VAL. (Po Sumos)

Lietuvių Aušros Vartų salione rengiami

NEPAPRASTI KŪMŲ PIETŪS

pagerbti lietuvių parapijos geradarius ir kūmus.

BILJETŲ KAINA — VYRAMS 100, MOTERIMS — 70 IR

VAIKAMS — 50.

Pelnas skiriamas naujosios spintos likusiomis išlaidoms padengti. Bilietus prašome kiek galint iš anksto įsigyti parapijos raštinėje, arba pas platintojus!

— P. Saračinskienė iš Rosario ketletą dienų viešėjo pas pp. Jakubkus Avellanedoje. Ta proga apsilankė lietuvių Aušros Vartų parapijoje, apžiūrėdama bažnyčią ir spautuotę.

— Elita Vasilianskai'ė ir T. Dudek iš Entre Rios viešėjo Buenos Aires, ta proga i Ibicuy salas nuvežė drabužių nuo potvynio labiausiai nukentėjusiems lietuviams pp. Tunkūnams.

— Dr. Jonas Simanauškas savo namuose c. Caaguazu 283 Lanus atidarė konsultoriją, kurioje pacientus priima kasdien, išskyrus pirmadienį ir penktadienį.

— Kaz. Stankūnas iš Villa del Dique, Corduboje, keletai dienų buvo atvykęs i Bs. Aires.

— Pranas Jotautas keletai savaičių atvyko iš Š. Amerikos. Apstojto Domingos ir J. Šulnių namuose. Kiek vėliau p. Jotautas vyks i Villą del Dique aplankyti savo tėvelių.

LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — J. Duoba; Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 90.—, pusm. \$ 50.—, vienas nr. \$ 4.— Urugnajuje met. 12 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI Nr. 247

19 DE NOVIEMBRE

LAPKRIČIO 28 D. 21 VAL. ŠEŠTADIENĮ
Lietuvių Jaunimo Draugija — "VYČIAI"
LIETUVIŲ SALĖJE, C. BRASIL 835, RENGIA

DIDELĮ VAKARĄ

Programoje bus rodomas F. Rinaldi dviejų veiksmų vaidinimas:
"QUIEN TIRO LA BOMBA"

— PO VAIDINIMO BUS ŠEIMYNIŠKI ŠOKIAI —

Keliautojo p. J. Bachūno maršrutas i Pietų Ameriką

— Garsus Jungtinių Valstybių Š. Amerikos lietuvis keliautojas J. Bachūnas yra numatęs dar šiais metais pradėti savo kelionę po P. Ameriką.

Jo maršruto pramatyta linija bus sekanti: iš New Orleans laivu SS Del Mar išvyks lapkričio 28 d. Vienai dienai sustos Virginijos salose, iš kur toliau kelionę tęs i Braziliją. Rio de Janeiro uostan atplauks gruodžio 9 d. Ta proga aplankys ir San Paulo. Laivu SS Del Norte iš Rio gruodžio 22 d. išplauks toliau i Pietus. I Buenos Aires atvyks gruodžio 28 d. ir iš ten aplankys Montevideo lietuvius. Iš Buenos Aires sausio 26 d. lėktuvu išskris i Valparaiso, Chile. Iš Valparaiso laivu SS Santa Luisa sausio 29 d. plauks i Balboa, kur atvyks vasario 13 d. Panamos zonoje, iš kur lėktuvu skris i Madeliną ir Bogotą Kolumbijoje, paskui i Venezuelą, kur išbus apie 6 savaites ir iš Balboa atgal kovo 23 d. laivu grįš i New York'ą, kur bus kovo 31 d.

Visuose savo sustojimuose p. J. Bachūnas nori susieiti su lietuviiais ir Bendruomenės nariais, pasidalinti įspūdžiais.

Tuo pačiu p. J. Bachūnas atsiuntė visiems savo kalėdinius ir Naujų Metų sveikinimus, kuriuos perduodame mūsų mieliems skaitytojams.

KALĖDOS. . . tai viena iš pačių didžiųjų švenčių visiems krikščionims ir lietuviams. Pagal seną gražų paprotį Kūčių vakare laužysime plotkeles, jomis dalinsimės ir linkėsime artimiesiems, savo draugams ir pažįstamiems daug laimės, džiaugsmo, vilties ir visų svajonių išsipildymo.

NAUJI METAI STOVI PRIEŠ MUS. . . nei mums, nei Pietų Amerikoje, nei daugeliui kitų mūsų brolių, nei mūsų mylimai Tėvynei jie patys neneša nei gero nei blogo. Jie bus tokie, kokius mes patys savo siela, savo širdimi ir kieta darbu padarysime. Ryžkimės, troškime, kad jie būtų geresni ir laimesnesni už praėjusius.

IR VĖL VIENI METAI NUĖJO AMŽINYBEN. . . nusinešė jie mūsų darbus, vargus, troškimus ir viltis. Ką gero ir naudingo padarėme sau ir saviesiems, tas pasiliks ir neš naujų vaisių, kaip sėkla pasėta i derlingą žemę. Kur apsirikome ir klaidingą žingsnį darėme, tas praplūs, jei klaidų daugiau nekartosim.

SU JAIS BACHŪNIENĖ IR AŠ širdingai sveikiname tūkstančius mūsų draugų ir pažįstamų, su kuriais ilgai beidravome ar per praėjusius metus naujų įsigijome. Nieko nėra šiltesnio mūsų širdims, kaip trokšti savo bičiuliams laimės ir matyti kaip jiems pasisekė įgyvendinti savo kilnius norus.

MES SVEIKINAME VISUS LIETUVIUS, gyvenančius čia Pietų Amerikoje, plačiajame pasaulyje ir toli mūsų Tėvyneje, kurią dar kūdikystėje palikome. Bet kiek išgalėdami, savo mintimis, kukliais darbais stengiamės niekad nuo jos nenuolėti. Jei kiekvienas savo širdyje ir mintyse nuolat gyvenime Lietuvos laisvės ir gerovės troškimu, metai po metų artėsime prie to idealo įkūnijimo.

J. Bachūnas, Sodus, Michigan, U. S. A.

VISI PIKNIKAN!

LIETUVIŲ CENTRAS

SAVIVALPOS IR KULTŪROS DRAUGIJA

TABARE 6950 RUOSIA VILLA LUGANO

Š. M. LAPKRIČIO 29 D.

DIDELĮ PIKNIKĄ EZEIZOS MIŠKUOSE

VIETA BUS PRIE 6-sios KANTINOS

KVIEČIA IR KITAS LIET. ORGANIZACIJAS PRISIDĖTI IR SKAITLINGAI DALYVAUTI

EKSKURSIJA I SAN MIGUEL

Lapkričio 8 d. sekmadienį, lietuvių grupė iš Avellanedos omnibusu buvo nuvykusi i San Miguel esančią pon. Alberto Laville gražią vasarvietę "Las Calandrias", kur gražioje gamtoje praleido bendrai laiką. Tyras oras, gražios apylinkės, P. Raudonkio kepta asada, bei lietuviška muzika visus puikiai nuteikė, Vilos galerijoje skambėjo lietuviška sūartinė, kurią palydėjo šeiminkų ir kitų vietinių sveikinimai. Plni gražių išpūdžių grįžo visi namo.

— Vincenta Tinteraitė, gyvenanti c. Rondeau 4047 dep. 4 Cap. Fed-

ral ieško savo giminaičio Petro Tintiro kanniečio ir prašo atsiliepti kitas gimines nuo Biržų ir Pasvalio. V. Tintiraitė galima rasti jos namuose kasdien nuo 12 iki 17 val. virš minėtu adresu.

PAIEŠKOJIMAS

— Norus Kazys, sūnus Prano, maždaug 57-58 metų amžiaus, gimęs Alytaus apskr. Simno valsč. Novininkų kaime. Argentinon išvažiavo dar Nepriklausomybės laikais. Paieško jo brolis Pranas Norus. Atsiliepti sekančiu adresu:

Norus Pranas, Radviliškio rajonas, Polekėlės paštas, Polekėlės km.

Onai Daunorytei-Židonienei ir Viktorui Daunorui dėl brolio, brolienės ir sesutės mirties, liūdesio valandoje širdingai užjaučia

M. BENDINSKAI ir šeima.

Cordoba, 15 - 11 - 59.

MARIJONŲ KONGREGACIJOS 50 METŲ JUBILIEJAUS

MINĖJIMAS

ĮVYKS GRUODŽIO 5 D. ŠEŠTADIENĮ 20 VAL.

Lietuvių Parapijos Salėje, c. Brasil 835, Avellaneda.

PROGRAMOJE: Paskaita apie marijonų atgalvinimo istoriją. Meninėje dalyje pasirodys Lomas de Zamora katedros choras.

ĮEJIMAS LAISVAS. Nepamirškite gruodžio 5 d. apsilankyti i lietuvių parapijos kūrėjų jubiliejų!